

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 9/1995 - 49 pàgines
Sessió Ordinària del dia 30 de juny de 1995

El dia 30 de juny de 1995, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i d'acord amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 25/1995 i que ha estat modificat durant la sessió restant com segueix:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a les despeses derivades de la concessió de beques i crèdits escolars per al curs 1994-1995.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de la modificació de la Llei del cànon sobre el consum d'electricitat i telèfon.

3- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a les despeses de resolució del contracte amb el Col·legi d'Art Major de la Seda de Barcelona.

4- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat del Projecte de llei de suplement de crèdit extraordinari per fer front a diverses despeses derivades de la celebració del 1r Festival de cinema de muntanya.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes del consum.

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de quota d'immigració per al període comprès entre l'1 de juny de 1995 i el 31 de maig de 1996.

7- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de residències passives.

8- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada del matrimoni.

9- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pel M.I. Sr. Ladislau Baró Solà, en representació del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, relativa a "la Convenció sobre la reducció dels casos de pluralitat de nacionalitats i sobre les obligacions militars en cas de pluralitat de nacionalitats" del Consell d'Europa.

10- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta relativa a la construcció, l'explotació i el manteniment del túnel d'Envalira i accessos per concessió administrativa.

11- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a la utilització d'un dels idiomes oficials a l'ONU, per part d'Andorra.

12- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de caça.

13- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes, de les transferències als comuns per a 1993.

14- Preguntes al Govern.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dalleres Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

-M.I. Sr. Josep Areny Fité

-M.I. Sr. Modest Baró Moles

-M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà

-M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany

-M.I. Sr. Antoni Calvó Casal

-M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano

-M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert

-M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet

- M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos
- M.I. Sr. Josep Dalleres Codina
- M.I. Sr. Simó Duró Coma
- M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
- M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell
- M.I. Sr. Antoni Martí Petit
- M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
- M.I. Sr. Pere Moles Aristot
- M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron
- M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons
- M.I. Sr. Enric Pujal Areny
- M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté
- M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca
- M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé
- M.I. Sr. Jordi Torres Alís
- M.I. Sr. Joan Travesset Grau
- M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
- M.I. Sr. Miquel Aleix Areny

El M.I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència dels M.I. Srs. Francesc Rodríguez Rossa i Estanislau Sangrà Cardona que són absents del país.

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Manuel Mas Ribó, Ministre de Relacions Exteriors; Joan Tomàs Roca, Ministre d'Economia; Susagna Arasanz Serra, Ministra de Finances; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial; Pere Canturri Montanya, Ministre d'Afers Socials i Cultura, i Carme Sala Sansa, Ministra d'Educació, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vista l'absència del Sr. Sangrà, és la Sra. Maria Rosa Ferrer qui actuarà com a Secretària de Sindicatura.

(La Sra. Maria Rosa Ferrer, Secretària de Sindicatura, procedeix a donar lectura de l'ordre del dia)

(Són les 16h15)

El M.I. Sr. Síndic General:

S'han presentat en temps i forma tres demandes d'inclusió a l'ordre del dia, són les següents:

La primera és una proposta d'acord relativa a l'utilització d'un dels idiomes oficials per part d'Andorra a l'ONU.

La segona és un Projecte de llei de modificació de la Llei de caça.

La tercera és l'acceptació, si escau, de les liquidacions de comptes de les transferències als comuns per a l'exercici 1993.

Hi ha oposició perquè s'incloguin a l'ordre del dia? No?...

Proposo, doncs, d'incloure-les abans de les preguntes al Govern, és a dir: el punt número 11 passaria a ser el punt número 14 de l'ordre del dia. Aquest darrer punt, serà incrementat amb les preguntes entrades per Nova Democràcia: dues per procediment normal i publicades en el Butlletí del Consell General núm. 24/1995; i dues per procediment d'urgència.

D'acord? Sí?...

Restà, doncs, modificat l'ordre del dia amb tres punts complementaris: 11, 12 i 13 respectivament, passant a ser el punt número 14 les preguntes al Govern, ampliat en els termes anteriorment citats.

Passem al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a les despeses derivades de la concessió de beques i crèdits escolars per al curs 1994-1995.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 12/1995.

En aquest cas, no es va presentar cap esmena al Projecte de llei després de la compareixença de la Sra. Ministra d'Educació a la Comissió Legislativa d'Educació.

El Govern vol precisar quelcom? No?...

Els grups parlamentaris volen intervenir?...

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Areny.

El M.I. Sr. Josep Areny:

Gràcies, Sr. Síndic.

Benentès, Srs. Consellers, l'Agrupament Canillo-Massana votarà a favor del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a les despeses derivades de la concessió de beques i crèdits escolars per al curs 1994-1995.

Després de les explicacions que la Sra. Ministra d'Educació va donar a la Comissió Legislativa d'Educació en la seva compareixença del proppassat 24 de maig l'increment de dades de beques i crèdits escolars durant aquest curs, i que no es va poder preveure en el moment de redactar el pressupost, no les podem desatendre.

Amb les dades d'aquest any i la informació que és té sobre els nous estudis que es duran a terme en la vida universitària i en la formació professional caldrà afinar més la partida pressupostària destinada a cobrir aquestes ajudes.

Res més, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Una mica dins de l'esperit que ha definit el company de l'Agrupament Canillo-Massana, després de les explicacions que ens dona la Sra. Ministra en la seva compareixença davant de la comissió, doncs, la Coalició Nacional Andorrana sobretot en aquest cas votarà favorablement a l'acceptació d'aquesta proposta.

He dit, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia?...

No hi ha intervenció.

Pel Grup Lliberal: Sr. Antoni Martí.

El M.I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies, Sr. Síndic.

En compareixença davant de la Comissió Legislativa d'Educació, la Sra. Ministra d'Educació va donar totes les explicacions que li vam demanar els diferents Consellers. Amb totes les dades que se'ns va donar sobre l'explicació del perquè s'ha de demanar avui, segons la qual un suplement de crèdit obeeix bàsicament al fet que l'any passat degut al desconeixement o potser la incertesa de la nova Llei de beques votada l'any 1993, molts estudiants no van demanar beques; i que aquest any -una vegada assabentats de la Llei- sí que les han demanat, doncs, cal deduir que el pressupost d'enguany es basava en les demandes efectuades durant l'any anterior i que no va contemplar cap augment de

demandes, és doncs evident -tal com demana el Govern- que votarem a favor del suplement pressupostari per poder donar cabuda a totes les peticions de beca legalment autoritzades. Cal indicar, no obstant, que l'actual pressupost va ser elaborat per l'anterior Govern; també cal indicar però que era difícil aleshores de pensar que hi hauria un augment tan important de demandes.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic?...

No hi ha intervenció.

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, nosaltres volem manifestar també el nostre acord amb el suplement de crèdit, bàsicament perquè es compleixi la Llei. Entenem que la Llei estableix que tothom té dret a les beques i si la quantitat demandada és major, doncs, bé, s'han d'atorgar. Malgrat això volem manifestar que no estem d'acord amb el que és la filosofia de la Llei. Entenem que la filosofia d'aquesta Llei és que hi hagi beques per a tothom, les necessitin o no les necessitin, possiblement, perquè hi ha dificultats per part de l'Estat a l'hora de controlar la renda o la capacitat econòmica de cadascuna de les famílies, però que hi hagi dificultats no vol dir que, doncs, s'hagi d'aplicar la voluntat de controlar. Nosaltres pensem que, en tot cas, en l'enorme majoria de les situacions sí que es podria saber quina és la situació econòmica de la família. El tema de les beques és un d'aquells com en tants d'altres que fa que estiguem en una situació d'assistència per part de l'Estat no solament amb la gent a qui fa falta -amb la qual cosa nosaltres estaríem totalment d'acord- sinó també amb gent a qui no fa falta en absolut.

Aleshores nosaltres ens plantejem -per a propers períodes de sessions- entrar una modificació en aquesta Llei perquè hi hagi beques per a les persones que realment les necessitin, aleshores possiblement es podrà augmentar l'import d'aquestes beques i, doncs, evitar que puguin tenir beques aquells que realment no necessiten d'aquesta ajuda.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions proposo l'acceptació del projecte de llei per assentiment de la Cambra.

S'accepta.

Passem, doncs, al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de la modificació de la Llei del cànon sobre el consum d'electricitat i telèfon.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 17/1995.

En aquest cas, tampoc es va presentar cap esmena a l'articulat.

El Govern vol intervenir? No?...

Els grups parlamentaris? No?...

Abans de proposar l'acceptació d'aquest Projecte de llei, voldria remarcar que hi ha un petit problema a la disposició final que preveu l'entrada en vigor de la Llei "el dia 1 de juliol de 1995" cosa que no és possible. Es proposaria, doncs, la modificació del text, per "el dia de la seva publicació" és a dir: "la Llei entrarà en vigor el dia de la seva publicació".

Proposo, doncs, l'acceptació per assentiment de la Cambra, d'aquest projecte de llei amb la corresponent modificació de la disposició final.

S'accepta? Sí...

Passem, doncs, al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a les despeses de resolució del contracte amb el Col·legi d'Art Major de la Seda de Barcelona.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 15/1995.

El Govern vol intervenir?...

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

La motivació de presentar aquest Projecte de llei en la forma que s'ha fet davant d'aquest Consell General és precisament perquè el mateix Parlament tingués oportunitat de discutir-ho i de conèixer el motiu que ens va forçar a resoldre aquest contracte.

El local, on era previst ubicar-hi una oficina de turisme i una part de les dependències de l'Institut d'Estudis Andorrans, per a nosaltres, la situació que tenia no era l'òptima, sinó al contrari, perquè si la finalitat era fer-lo servir com a oficina de turisme, com que es tractava d'un segon pis i un tercer pis, la seva efectivitat de cara a les visites quedava molt minvada. Quan a l'Institut d'Estudis Andorrans aquest ja té unes dependències a la Universitat Central de Barcelona -ampliades últimament, precisament, ja fa més de mig any que es disposa d'aquest local, però encara falta fer unes obres si volem utilitzar l'espai al cent per cent. Aquest local està ubicat en una de les plantes de la torre de la Facultat de Ciències. L'Institut d'Estudis Andorrans disposa pràcticament de tota la torre a partir del segon pis i el tercer pis i, a més a més, la terrassa també. D'aquests locals el segon pis està ocupat per l'Institut amb tota la seva parafernàlia d'ordinadors, biblioteca i arxiu i hi treballen les dues persones de l'Institut que estan a Barcelona; l'altra part és una sala que es pot equipar per a reunions i per a qualsevol mena d'activitat dels estudiants andorrans a Barcelona. Són dues sales cedides per la Universitat, la qual cosa ens estalvia d'un lloguer. Per tant, per a l'Institut d'Estudis Andorrans vam considerar que era més adient aquesta ubicació -que ja és la tradicional- que cap altra.

Quant als lloguers previstos per als locals de la Via Laietana, eren per a nosaltres massa cars i, sobretot, hi havia un problema d'obres. S'havien de fer unes obres que, com a mínim, ens haguessin costat 45 milions de pessetes i si no, en el cas normal -per dir-ho així- més de 70 milions de pessetes. A partir d'aquí ens vam trobar que poder equipar aquestes dependències en un edifici de lloguer vam considerar que no era el més adient i, sobretot, i l'argument potser més important de tots és l'última part de la motivació nostra -de fet és la primera- és que, abans de tenir una dependència de tipus consular a Barcelona, creiem que s'havia de tenir una dependència, sobretot, d'Ambaixada a Madrid, per la qual estem fent gestions per tenir aviat la possibilitat d'adquirir un local -en el seu moment ja informarem la Comissió Legislativa de Política Exterior abans de fer-ho- perquè creiem que val la pena fer-ho així, és a dir, comprar un local que pugui ser territori nacional amb una ambaixada.

Aleshores vam creure que era més adient presentar al Consell General aquest suplement de crèdit perquè hem compromès, evidentment, el pagament d'unes

obres que estaven fetes en aquell local i de les quals els propietaris ens van dir que s'havien hagut de fer en funció del que va demanar el Govern d'Andorra. A partir d'aquí, era una decisió del Govern resoldre el contracte i pagar-ho amb ampliació de crèdit. Però crec que és millor que sigui presentat al Consell General perquè d'aquesta manera se sap quin és el motiu de la nostra decisió política que no té altra transcendència que creure que aquests locals no eren els adients i el moment tampoc era l'adient.

Això és tot, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula a l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Joan Travesset.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

El nostre pensament és diferent, Sr. Cap de Govern. La nostra esmena a la totalitat s'ha d'entendre per la diferent visió i projecció de la política d'Estat que estem aportant des de l'Agrupament Nacional Democràtic.

Una visió i una projecció política que volia i voldria un punt de referència clar i precís de totes les accions i activitats d'Andorra a la veïna ciutat comtal.

Què havíem d'aportar des del punt de vista turístic, comercial, esportiu, cultural i social a la ciutat de Barcelona? I què ens podia aportar?

Per a nosaltres, a priori, la resposta es feia i es fa quasi òbvia: un punt únic de trobada.

La conseqüència n'era un local, en primer lloc, ben situat -malgrat el que dieu- a Via Laietana, oferint el màxim de possibilitats -pensem que ho té- i sobretot tenint espais per a altres necessitats futures.

La idea era, doncs, de projecció: instal·lar-hi la Casa d'Andorra a Barcelona -que ja existeix en un lloc menys cèntric- una part -tot i així- de la biblioteca de l'Institut d'Estudis Andorrans -punt de trobada d'estudiants, universitaris, espais per a conferències, col·loquis, prestacions, intercanvis turístics i culturals, professionals, etc.

Ens semblava que era una bona idea i ens ho segueix semblant.

O sigui -en el fons- tots els elements de la nostra -en dic jo- escudella quotidiana... i en el futur un punt també de referència per a les relacions diplomàtiques, sense obviar, evidentment, tots els passos i tots els processos.

En definitiva, un espai per a diverses possibilitats, un espai amb possibilitats. I, per això, tan sols ens queda ara un espai de possibilitats truncades que ens porta a no acceptar aquest Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a les despeses de resolució del contracte amb el Col·legi d'Art Major de la Seda de Barcelona.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula a l'Agrupament Canillo-Massana. No?...

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Enric Pujal.

El M.I. Sr. Enric Pujal:

Gràcies, Sr. Síndic.

Coalició Nacional Andorrana donarà el seu vot favorable al Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a les despeses de resolució del contracte amb el Col·legi d'Art Major de la Seda de Barcelona per ubicar-hi una projectada seu d'un consolat d'Andorra a Barcelona, juntament amb d'altres dependències oficials, per entendre que l'actuació i la decisió de Govern han estat i són totalment encertades i del tot oportunes ateses qüestions d'ordre econòmic i polític.

Pel que fa a les primeres d'aquestes motivacions, s'ha de considerar que la importància de les despeses de lloguer mensual, així com l'elevada inversió que es requeria per a les obres d'adaptació de l'edifici en qüestió, no guarden relació directa amb la situació de l'edifici i el resultat que raonablement se'n podria esperar, de manera que no apareixen criteris suficients, al nostre entendre, per a una inversió de característiques tan elevades, juntament -com ja s'ha dit- amb el fet de la seva ubicació poc adient per a les finalitats que sembla que es preveïen per a aquest edifici de lloguer.

Finalment, Coalició Nacional Andorrana vol ressaltar, de manera especial, que el més urgent i necessari, abans que qualsevol altra decisió de representació diplomàtica a Espanya, queda constituït per l'obertura d'un local per a l'Ambaixada a Madrid. El nostre grup parlamentari insta el Govern perquè acceleri al màxim la tramitació per a la creació de l'Ambaixada a Madrid.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, molt breument, només per expressar en primer lloc, que el nostre vot per aquest Projecte de llei serà d'abstenció i la motivació d'aquesta abstenció la podríem centrar en dos punts:

El primer per dir que compartim plenament els criteris que van portar l'any 1993 al Govern a llogar aquest locals, és a dir, els projectes que en aquell moment van motivar la realització d'aquest contracte creiem que eren positius; no sabem, evidentment, com va evolucionar això durant l'any 1994 i, per tant, podria haver-hi ara d'altres raons que potser han portat a prendre aquesta decisió a l'actual Govern. Però, en tot cas, en el seu origen compartíem la idea i ho volíem deixar clar.

El fet de compartir la idea no treu -i aquest seria el segon punt que ens porta a l'abstenció- que entenem que qui s'ha de cuidar de dirigir la política de l'Estat és el Govern tal com defineix la Constitució i, per tant, si el Govern ja manifesta clarament que no pensa utilitzar els locals, evidentment, sembla lògic que no mantinguem el lloguer perquè seria una despesa supèrflua.

En tot cas, la contradicció en aquest cas del que és l'objecte i les intencions del Govern ens porten a abstenir-nos enfront d'aquest Projecte de llei de crèdit extraordinari.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí nosaltres donarem per bo el Projecte de llei que ens presenta el Govern. No repetiré els arguments que ha tret el Sr. Cap de Govern per dir per què no és el local idoni, jo faig meves les reflexions que ha fet el Sr. Jordi Cinca. Al nostre Grup potser el que ens ha interessat més és la ubicació del Consolat ja des del primer moment. Nosaltres pensem que Andorra té les seves limitacions i, en un primer temps, no podem crear un Consolat si primerament no tenim una Ambaixada. I el dia que tindrem una Ambaixada penso que tampoc podrem crear un Consolat -i o tinc molt clar- perquè primerament hi ha un problema d'equilibri i aquest equilibri possiblement s'ha de resoldre amb els altres països. El nostre Grup des d'ara a priori no acceptarà pas que es pugui crear un Consolat ni a Espanya, ni a

Tolosa, ni a Perpinyà. Jo penso que el nostre ambaixador amb el servei que tingui a Madrid pot assumir tant les funcions d'ambaixador com els serveis de Consolat.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, la nostra posició serà també la d'abstenció, bàsicament, perquè compartim arguments que ja ha avançat el Sr. Jordi Cinca.

Nosaltres volem assenyalar el paper -entenem important i potser a diferència del que s'acaba de dir- que ha de tenir la presència andorrana a Barcelona. És evident que tenim uns vincles culturals molt especials amb la cultura catalana i crec que el fet que Andorra disposi d'un centre important a Barcelona és important per al nostre país també.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions, procedirem a la votació.

Recordo que es posa a votació l'esmena no el projecte de llei. Sí, és sí a l'esmena i no, és no a l'esmena i, consegüentment, sí al text del Govern.

Votació:

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: Abstenció

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: Abstenció

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: Abstenció

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Abstenció

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Abstenció

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: Abstenció

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: Abstenció

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Abstenció

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 7 Sí. 11 No. 8 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutja l'esmena i s'accepta el projecte de llei presentat pel Govern.

Passem al punt quart de l'ordre del dia:

4- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat del Projecte de llei de suplement de crèdit extraordinari per fer front a diverses despeses derivades de la celebració del 1r Festival de cinema de muntanya.

Esmena publicada al Butlletí del Consell General Núm. 22/1995.

En aquest cas, s'han presentat dues esmenes a la totalitat que proposen la devolució del text al Govern. Proposo als dos grups parlamentaris que l'han presentat que es defensin conjuntament vist l'idèntic contingut.

D'acord? Sí?...

Criteri del Govern?...

Sr. Pere Canturri.

El M.I. Sr. Pere Canturri:

Gràcies, Sr. Síndic.

En data 27 d'abril de 1994 el Govern acordà l'aprovació de les bases, el Comitè Organitzador, el Reglament i el pressupost global estimatiu de la Mostra internacional del film de muntanya d'Andorra 1a. edició que tindria lloc del 17 al 23 d'octubre de 1994.

El mateix Govern en la sessió de data 1 de juny de 1994, acordà procedir al pagament de 3.500.000 PTA en concepte de subvenció de la Mostra internacional del film de muntanya.

Al fer-me càrrec del Ministeri d'Afers Socials i Cultura em vaig trobar amb una quantitat de factures impagades ocasionades per les despeses de la realització del 1r. Festival de film de muntanya per valor de 5.510.803 PTA i 8.683,50 FF.

El Govern anterior va prendre, amb data 15 de desembre de 1994, l'acord de no pagar-les ja que haurien sobrepassat l'assignació pressupostària de la subvenció que els organitzadors tenien atribuïda i que ascendia a un total de 5.500.000 PTA, assumida pel Departament de Turisme (1.000.000 PTA), pel Departament d'Esports (1.000.000 PTA) i el Departament de Cultura (3.500.000 PTA).

La decisió de no pagar-les va ésser adoptada tenint en compte un informe del Director del Departament de Cultura, on per diversos motius es dubtava sobre la decisió que s'havia de prendre:

Primer: S'estudiava extensament la possibilitat d'assumir la totalitat d'aquesta despesa especificant inclús els comptes pressupostaris on podrien imputar-se aquestes despeses.

Segon: Es decidia retornar les factures que sobrepassaven l'import de la subvenció assignada.

De les dues, la darrera fou la decisió presa.

Reiteradament en dit informe se suggeria la necessitat de realitzar un estudi jurídic de la qüestió. També es posava en dubte la legalitat d'atorgar una subvenció al 1r. Festival de cinema de muntanya atès que no té entitat jurídica.

Les gestions econòmiques que va dur a cap la persona coordinadora del Festival van fer-se conjuntament amb una funcionària que el Govern d'Andorra va posar a la seva disposició. Això, davant els creditors, avalava clarament que la despesa era acceptada pel Govern d'Andorra.

La Junta d'Organització del Festival -com he dit- no té entitat jurídica pròpia i no existeix cap raó social on

dirigir-se. L'adreça que es dona és la del Ministeri d'Afers Socials i Cultura.

Per aquesta causa, els creditors, desconeixent la identitat de la Junta o el Comitè Organitzador del Festival, convençuts que era el Govern d'Andorra que assumia les despeses facturades es dirigeixen a aquest Ministeri perquè sigui satisfet el deute de les factures que no varen ésser retornades.

Una part dels creditors ha vist satisfetes les seves factures, sembla que pel sol fet d'haverles presentat primer.

Malgrat que l'acord del Govern diu que no es faran efectives més factures, una vegada cobert el límit de la subvenció, es fa una evident excepció en satisfer dues de les que quedaven pendents per valor de 457.000 PTA i 420.300 PTA respectivament, desestimant-se les altres, el que podria ser un greuge comparatiu.

Les factures pendents corresponen realment -s'ha comprovat- als actes realitzats per despeses en la celebració del Festival que va comportar, segons els informes obtinguts, una altra activitat paral·lela -la Setmana Cultural de la Imatge- que devia ser en part, sembla ser, motiu de l'increment de les despeses.

Per tot l'exposat aquest Ministeri va acordar proposar al Govern satisfer les factures pendents i trametre els informes i la documentació existent per a l'estudi del Gabinet Jurídic perquè dictaminin sobre les responsabilitats a què pugui donar lloc la gestió del Comitè Organitzador.

Per regularitzar la despesa que comporta aquest pagament no contemplat en el pressupost se sol·licitarà un crèdit extraordinari al Consell General.

He dit.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula a Nova Democràcia per defensar l'esmena: Sra. Maria Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, Sr. Síndic.

Quan el nostre Grup Parlamentari va presentar l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a diverses despeses derivades de la celebració del 1r Festival de cinema de muntanya, tot demanant el retorn del Projecte de llei al Govern, ho vam fer convençuts que no es podia aprovar pura i simplement sense tenir en compte la situació comptable en relació amb la gestió.

Però enteníem en aquell moment, i així ho entenem ara, que el Consell General no pot aprovar aquest Projecte de llei perquè tal com ja dèiem en la motivació que vam presentar amb l'esmena de la Memòria justificativa del Govern que acompanya el projecte de llei i de la informació a què hem tingut accés, se'n desprèn que les despeses inicials que va acordar realitzar el Govern per a la celebració del Festival de cinema de muntanya eren de 5.500.000 PTA i, paradoxalment, les despeses totals del Festival han sobrepassat els 12.000.000 de PTA. És a dir, s'ha duplicat amb escreix el pressupost inicial previst.

Aquesta escandalosa desviació pressupostària permet suposar que la persona coordinadora del Festival de cinema de muntanya va portar una mala gestió comptable. Mala gestió que vingué afavorida per la inexistència de l'adient control per part de l'Administració.

Així, s'hauria obert un compte corrent a nom del Festival i amb signatura mancomunada entre la persona coordinadora del Festival i una altra persona en nòmina a l'Administració general i ens consta que aquest compte no figura entre la llista de comptes corrents del Govern.

Així doncs, la informació que hem obtingut, conjuminada amb la Memòria justificativa que el Govern acompanya amb el Projecte de llei, posa -com també ha ratificat aquí el Sr. Ministre de Cultura- en evidència que la gestió comptable que s'ha portat a terme en relació amb aquest Festival no és gens clara. Intuïm que fou per aquest motiu que el Govern anterior no va acordar aquests pagaments.

Ara bé, sense que ens consti que s'hagi clarificat la situació -i també ha quedat clar en aquesta sala- i així ho evidencia la Memòria justificativa que el Govern acompanya al Projecte de llei, per Decret de 10 d'abril del 1995, (publicat al BOPA núm. 23 de l'any 7) el Govern ha autoritzat un avançament de fons per un import de 5.750.000 PTA per fer front a aquestes despeses.

Així doncs, i sense qüestionar que si existeix un deute real contret pel Govern s'ha de pagar, el Govern no sols ha acordat assumir els pagaments i ferlos efectius sense que s'hagi clarificat si aquest deute correspon pagar-lo al Govern sinó que part -i dic bé part- d'aquest import el vol cancel·lar, en el supòsit que el Consell General no l'aprovi, en la quantitat d' 1.000.000 de PTA a càrrec de la partida pressupostària destinada als Petits Cantors i altre 1.000.000 de PTA a càrrec de l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra.

Tot plegat ens sembla destinat a amagar responsabilitats i no pas a resoldre un problema heretat.

En conseqüència, per tot l'exposat, demanem a aquesta Cambra que es vulgui aprovar l'esmena a la totalitat amb retorn del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de la celebració del 1r. Festival de cinema de muntanya no previst a la Llei de pressupost per al 1995, fins que no es disposi del dictamen del Gabinet Jurídic que clarifiqui les responsabilitats a què pugui donar lloc la gestió del coordinador organitzador i, si procedeix, s'iniciïn les accions legals que corresponguin.

Alhora, instem el Govern perquè modifiqui el Decret d'avenç de fons esmentat i el cancel·li a càrrec d'altres comptes que no pertanyin ni als Petits Cantors ni a la Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra ni a cap altre que pugui perjudicar a persones alienes a aquest afer.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Joan Travesset, també per defensar l'esmena.

Sr. Joan Travesset, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Sí, gràcies Sr. Síndic.

Bé, després d'aquesta precisa xerrada de la companya Maria Rosa Ferrer poca cosa em queda a dir.

Nosaltres hem presentat una esmena a la totalitat perquè des del Govern se'ns ha demanat de debatre sobre la forma i no sobre el fons d'aquest tema.

Sobre la forma ja no podem entrar a discutir perquè avui s'ha procedit a un avançament de fons -com ja s'ha dit ara fa un moment.

Per tant, nosaltres des de l'Agrupament Nacional Democràtic pensem que fins que no es tingui el dictamen del Gabinet Jurídic no es pot aprovar aquest Projecte de llei de crèdit extraordinari.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Els altres grups parlamentaris.

Per l'Agrupament Canillo-Massana... No?...

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

A modus de preàmbul he de dir que després d'haver sentit la Sra. Maria Rosa Ferrer -evidentment, que he de reconèixer que està més ben informada que no pas jo- i sempre i quan fos veritat el que ella ha dit, jo personalment -encara que se n'ha de debatre a nivell de la CNA- fóra una cosa que no podria pas acceptar. Aquesta és la primera reflexió.

Però també -sempre m'agrada dir les coses tal com les penso- aquesta qüestió s'hauria salvat una mica -i ara m'adreço al Sr. Ministre de Cultura dient que, quan va comparèixer davant de la Comissió, certament, si en aquells moments aquesta qüestió -que era una patata prudenta que havia vingut de l'altre Govern, perquè les coses les hem de dir tal com són, quan hi ha coses que estan mal fetes els homes les han d'acceptar i quan no les accepten, aleshores, se'ls ha de donar qualificatiu- si el Sr. Ministre de Cultura ens hagués explicat que hi havia aquest problema, segurament, que amb el diàleg que existeix a la Comissió d'Educació i aquí, en aquests moments, ja n'hauríem tingut molt de resolt.

En fi, per a mi, dites i fetes aquestes excepcions, el que sí que he de dir i això en nom de la CNA i en el meu propi -i és un acord que s'ha pres per unanimitat- que nosaltres volem palesar davant de la Cambra el suport a aquest Projecte de llei que el Govern presenta. Coalició Nacional Andorrana vol recolzar aquesta llei amb les següents paraules:

A causa d'una gestió i d'uns acords duts a terme per l'anterior Govern, pel que fa al 1r Festival de cinema de muntanya, ens trobem avui davant del fet d'aprovar un crèdit extraordinari per fer front a unes despeses no previstes en el pressupost.

Coalició Nacional Andorrana es mostra a favor de l'aprovació d'aquest crèdit per donar sortida a una situació incòmoda per a tots. No podem defugir les nostres obligacions davant un conjunt de proveïdors que, en el seu dia, van prestar els seus serveis amb les condicions previstes i amb el convenciment que el pagament estava assegurat pel Govern.

Des de Coalició Nacional Andorrana estimem que s'ha de satisfer el deute contret, independentment de les responsabilitats legals que es puguin dur a terme contra la persona o persones que hagin realitzat aquesta mala gestió. Així mateix, demanem al Govern evitar, en la mesura possible, que es tornin a produir situacions semblants ja que l'únic que provoquen és un desprestigi del propi Govern.

He dit, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Només insistir -després del que ens acaba de dir el Sr. Ministre de Cultura- que ens trobem en una situació en què el Govern és un mal pagador, és a dir, no compleix els seus compromisos. Tots sabem potser per què? Se'ns anuncia que pot haver-hi responsabilitats legals -cap aquí hem d'anar. Però el que no pot ser és que no és compleixin els compromisos que ha contret un govern. L'estament públic s'ha de fer responsable dels actes sempre que tinguin un efecte positiu de cara a l'administrat, en aquest cas, o de cara a les entitats privades, en d'altres casos. La discriminació que s'ha fet pagant a títol excepcional 457 mil pessetes i 420 mil pessetes, doncs, crec que, en aquest cas, hi ha un greuge comparatiu -com molt bé ha dit el Sr. Ministre- i que nosaltres no hi podem caure.

Aleshores, per part nostra no podem pas acceptar l'esmena i crec que s'hauria de votar aquest crèdit i -com ha dit el Sr. Símo Duró i ho han dit la resta de companys que han parlat abans que jo- si hi ha responsabilitats el Govern té l'obligació d'anar a demanar-les a través dels mitjans judicials que Andorra té.

Res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només dir que nosaltres compartim plenament l'exposat pels dos grups que han presentat l'esmena i donarem suport a aquesta esmena.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sí... Sr. Cap de Govern?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Per al·lusió voldria afegir breument, si em permet...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només voldria dir que no puc compartir i que no accepto la qualificació que ens ha fet la Sra. Maria Rosa Ferrer dient que nosaltres amaguem responsabilitats. Nosaltres el que fem és precisament el contrari. Tampoc comparteixo el seu criteri sobre la manera de presentar l'esmena però el respecte. En canvi, aquesta imputació d'amagar responsabilitats no puc permetre que es digui sense contestar-la perquè no és així; nosaltres som els que hem demanat al Gabinet Jurídic que faci l'informe pertinent i som els que hem presentat a la Cambra Parlamentària tot el dossier d'aquest fet. Per tant, dir que algú pretén amagar responsabilitats és un invent i vull que consti així.

Res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Maria Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Només una precisió al Sr. Cap de Govern perquè escolti bé les paraules. He dit: "tot plegat ens sembla destinat". No és una afirmació el que estàvem dient. Només aquesta matisació.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Proposo, doncs, de passar a la votació i fer aquesta conjuntament si no hi ha oposició per part dels grups.

D'acord? Sí...

Doncs, procedim a fer la votació conjunta. Aquí també es vota l'esmena i no el text. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena i, doncs, manteniment del text presentat pel Govern.

Votació:

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 14 Sí. 12 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, s'accepta l'esmena i es retorna el text al Govern.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia:

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes del consum.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 10/1995.

Vist que es van presentar esmenes al Projecte de llei, passo la paraula al Ponent que va ser designat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost que va ser la Comissió encarregada per la Junta de Presidents per examinar aquestes esmenes.

Passo la paraula al ponent, que és el Sr. Vicenç Mateu.

Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, passo a llegir una part de l'informe de la Comissió:

"La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va examinar en el decurs de les reunions celebrades el 23 i 30 de maig i el 6 i 13 de juny el Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes del consum."

Es va discutir llargament sobre les esmenes presentades buscant trobar la unanimitat per part de la Comissió i estàvem realment a prop d'aconseguir aquesta unanimitat. Això és possiblement el que explica que s'ajornés la discussió un parell o tres de cops per veure si finalment aquesta unanimitat era possible. La comissió, però, no va arribar a cap acord en aquest sentit i es va passar a votar les esmenes presentades amb el resultat següent:

- Esmenes aprovades per unanimitat: l'esmena núm. 1 de l'Agrupament Nacional Democràtic a l'exposició de motius i l'esmena núm. 2 de Nova Democràcia a l'exposició de motius.

- Esmenes retirades: les esmenes núm. 3 i 4 de Nova Democràcia a l'exposició de motius.

- Esmenes transaccionades i aprovades per majoria: l'esmena núm. 5 de l'Agrupament Nacional Democràtic a l'article 3. Amb un resultat de 21 vots a favor, 5 vots en contra i 2 abstencions.

- Esmenes no aprovades: les esmenes núm. 6, 7, 8 i 9 de Nova Democràcia, totes a l'article 3. Amb el resultat de 21 vots en contra, 5 vots a favor i 2 abstencions.

Com a resultat d'aquestes votacions l'article 3 que és el que fa referència a les taxes del tabac queda de la manera següent: L'espallat ros a 750 PTA/kg; Els cigarrets comunitaris: Tabac ros a 53.70 PTA/unitat; Els cigarrets no comunitaris: Tabac ros a 89.50 PTA/unitat; Altres comunitaris a 53.70 PTA/unitat i altres no comunitaris a 89.50 PTA/unitat.

És voluntat unànime de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en què estan representats tots els grups del Consell General de fer constar dins de l'informe el que segueix:

"La qüestió de les taxes sobre el tabac que avui tractem, ha posat de manifest els interessos divergents de diferents sectors econòmics de la societat andorrana.

La voluntat de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat en tot moment i al marge de les

posicions polítiques defensades per cada grup, de trobar un punt d'equilibri que permetés de conciliar els diferents interessos en joc, sense malmetre cap dels sectors implicats.

La comissió ha estat treballant per aconseguir un acord unànim en el tema relatiu a les taxes del tabac. Malgrat que això no hagi estat possible, sí que s'ha palesat la voluntat unànime de tots els grups d'incloure en l'informe de la Comissió una declaració conjunta en el sentit següent:

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, integrada per representants de tots els grups polítics amb representació al Consell General, manifesta:

Que els darrers anys, els convenis entre colliters i fabricants han centrat cada cop més l'agricultura en el conreu del tabac, per mitjà de subvencions directes dels industrials tabaquers i amb progressiu abandonó de responsabilitats per part de l'Estat.

Que, a la vegada, allò que podia considerar-se en principi com una mesura protectora de l'agricultura, ha fet que es desvirtués el model agrícola-ramader tradicional andorrà substituint-lo pel monocultiu del tabac.

Que el sistema des del punt de vista de l'Estat esdevé difícilment sostenible a mig termini i té cada cop més dificultats per perdurar, i que el seu naufragi, si no es prenen mesures oportunes, és previsible per a ben aviat, amb els efectes derivats sobre la pagesia que això podria comportar.

Que, si bé ha satisfet els colliters i els fabricants durant uns anys, pot entrar en conflicte directe amb els interessos d'altres sectors econòmics del país.

Que és responsabilitat de l'Estat de preparar el futur i d'avançar-se a possibles conflictes, i que és per això que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost entén que cal endegar una transició a partir de l'actual model agrícola i ramader per fer-lo menys dependent, oferir alternatives i assentar-lo sobre unes bases de major solidesa que permetin un desenvolupament durador i racional.

Que cal, per a això, iniciar una revisió general del sistema agrícola i ramader de forma decidida, però alhora progressiva prudent i assenyada, des dels principis següents:

- El de la importància que la pagesia andorrana i el manteniment de les activitats agrícoles i ramaderes tenen en la conservació del paisatge i el territori, i especialment en un país amb vocació turística.
- El del fet que la supervivència de la pagesia, sobretot en una zona de muntanya, passa per l'ajut i la subvenció estatal.

- El de la definició activa d'una política agro-ramadera realista, integrada en el model global del país i coherent amb els objectius generals definits en el Pla estratègic.

- El de la necessària revisió de la política d'ajuts agrícoles i ramaders i la redefinició de qui pot acollir-se als ajuts i programes governamentals.

- El de la substitució a mig termini de l'actual model de finançament per altre que amb intervenció recaptatòria de l'Estat de les quantitats que ja paguen els industrials tabaquers assegurí el desenvolupament racional i durador del model agrícola i ramader, afectant els recursos necessaris a la nova política."

I aquest és, per tant, l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'han presentat quatre reserves d'esmena al text, totes elles a l'article 3 per part de Nova Democràcia.

Proposo, doncs, l'acceptació per assentiment de la Cambra dels articles 1 i 2 així com de les disposicions derogatòria i final abans de procedir a discutir l'article 3.

D'acord? Sí...

Doncs, resta aprovat el text exceptuant l'article 3.

Proposaria de fer el debat i la votació conjunta vist que es refereix al mateix article.

D'acord? Sí?...

Doncs, passo la paraula al Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, de fet no hi ha cap inconvenient per fer la votació conjunta perquè també la motivació és conjunta i és a un sol article, sí bé són diferents les xifres que demanem de modificar.

Cal, per argumentar aquesta reserva d'esmena, així com la pròpia esmena inicial, que faci una breu remissió a l'increment proposat en el Projecte de llei, per la importació de tabac ros espallat. Se'ns proposava en el Projecte de llei incrementar aquesta taxa fins a 750 PTA/kg., increment que suposava un augment de 7,2 PTA per paquet manufacturat a Andorra. Des de Nova Democràcia no vam fer cap esmena a aquesta proposta, tot i creure que per mantenir l'equilibri dins el sector no calia fer cap increment de taxes, tal com ens demos-

tren les xifres d'importacions de l'any 1994. Quina era, doncs, la motivació per acceptar la puja? Unicament que amb aquesta l'Estat andorrà aconseguia un augment d'ingressos proper als 1000 milions de pessetes, detall que estic segur que tots vostès jutjaran com de cabdal importància, i aquest increment en els ingressos no es feia perjudicant la indústria tabaquera, mercès a les dures mesures fiscals a què s'està sotmetent al tabac en els països del nostre entorn.

És justament en aquest punt on trobem l'origen de la nostra esmena; certament, no hauria estat raonable aplicar un augment en la taxa per la importació de tabac espalillat i no aplicar-ne un d'equivalent i remarco el mot equivalent- en la importació de tabac manufacturat, perquè això hauria situat en franc desavantatge el tabac fabricat al país en relació amb l'importat. Ara bé, de la mateixa manera tampoc seria just, al nostre entendre, carregar el tabac d'importació amb una puja superior a la que anem a aplicar al fabricat a Andorra, perquè així el perjudicat seria un altre sector igualment important dins l'economia andorrana com és el comercial.

Així, la nostra esmena busca l'equivalència a què feia referència, i vist que la situació del mercat permet un increment en la taxa d'importació de tabac espalillat i, alhora, vistes les favorables repercussions que això tindrà per a les finances públiques, demanem que s'apliqui en la mateixa mesura 7,5 PTA per paquet un increment en la taxa per la importació de tabac manufacturat no comunitari.

Les limitacions derivades del Tractat d'Unió Duanera no permeten -com vostès saben- que aquest increment sigui igual entre el tabac manufacturat comunitari i el no comunitari, en què s'ha de situar el primer en un 60% del segon. És per això que en el transcurs de les discussions en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost sobre el Projecte de llei que ara ens ocupa, vam oferir la possibilitat d'aplicar l'increment de 7,2 PTA al tabac comunitari situant la taxa en 52,2 PTA per paquet, fet que hauria situat la taxa del paquet no comunitari en 87 PTA.

Finalment, un últim argument que ens manté en la defensa de la nostra esmena i, per tant, en la necessitat de buscar una equivalència en els diferents increments aplicats, és l'article 14 del Tractat d'Unió Duanera entre la Unió Europea i Andorra on es fa expressa referència a la impossibilitat de crear mesures discriminatòries entre els productes andorrans i els comunitaris; ferho, al nostre entendre, seria obrir les portes a una possible denúncia del tractat per part de la Unió Europea.

Per acabar, volem posar de manifest que som conscients que la transcendència de la nostra esmena s'ha vist disminuïda per dues raons:

La primera, que la xifra que finalment va prosperar en la comissió no és ni de bon tros la que pretenia el projecte de llei que ens va presentar el Govern tot i ser -al nostre entendre- encara massa alta.

En segon lloc, perquè tots, i remarco tots, els membres de la comissió hem entès que calia desvincular l'increment de taxes de la perdurabilitat del contracte privat entre fabricants i colliters, pel qual els primers van complir l'any passat tot i tenir unes condicions menys favorables que les que tindran un cop aprovada la present llei, fet que posa de manifest que no s'ha de traslladar la responsabilitat del compliment del contracte privat al Consell General, sinó als que semblaria que ara el qüestionen. En tot cas, això posa de manifest que el futur de l'agricultura del país té uns fonaments poc sòlids -tal com deia el manifest conjunt realitzat per tots els membres de la Comissió- i que cal que el Govern comenci a prendre mesures que no facin dependre el futur de l'agricultura i de la ramaderia única-ment i exclusiva d'un contracte privat. Per això, creiem que, vist el caire que estan prenent els esdeveniments, té un especial valor la declaració conjunta feta per tots el grups polítics representats a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en favor del futur dels agricultors i ramaders d'Andorra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Enric Casadevall per l'Agrupament Canillo-Massana.

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

La modificació de les taxes sobre el tabac té essencialment una intenció recaptadora, ja que permet incrementar els ingressos de l'Estat per al proper exercici en prop de 1.400 milions de pessetes sense que els increments finals del producte perjudiquin cap dels sectors implicats.

Nosaltres pensem que, a la vegada, aquest augment sobre les taxes del tabac serà ben vist per la Comissió que ha de renegociar l'acord entre Andorra i la Unió Europea durant els propers mesos.

L'Agrupament Canillo-Massana té la ferma voluntat de defensar la veritable pagesia andorrana amb el convenciment que el manteniment de les activitats agríco-

les i ramaderes tenen una importància cabdal en la conservació del paisatge i del territori i, especialment, en un país amb vocació turística com el nostre.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Coalició Nacional Andorrana passo la paraula al Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, només per a la memòria col·lectiva d'aquesta Assemblea voldria dir que en qüestions com aquesta del tabac podeu pensar que de consells extraordinaris ja se n'ha fet i d'acords ja n'ha existit tota una colla, el que passa és que mai no s'han dut a terme. No s'han dut a terme perquè les coses no són tan senzilles ni tan evidents -us parla un tros de pagès només. Però, en fi, de totes maneres penso que l'obligació de tots és de mirar de fer anar les coses -almenys és el que nosaltres pensem- però, després hi ha una realitat i la realitat és ben diferent.

Coalició Nacional Andorrana, en aquest cas, es manifesta de la forma següent:

La modificació de la tarifa del tabac obeeix a procurar una important recaptació per a l'erari públic, aproximadament uns 1.250 milions de pessetes, tenint en compte que des de fa cinc o sis anys la taxa del tabac no s'havia modificat.

Naturalment, la intenció de Coalició Nacional Andorrana no és pas perjudicar cap sector implicat en la producció, fabricació, importació i exportació de tabac, però sí que convé cloure ara d'immediatament amb un capital molt polèmic que cada dia que passa es fa ressentir negativament dins l'economia del país.

Som molt conscients que un important nombre de famílies l'actual article publicat per l'Associació de Pagesos n'és la mostra fefaent viuen d'aquest cultiu, i seria, per tant, improcedent gravarla de tal manera que ja no fos competitiva, tot i mantenint el caràcter familiar artesanal, qualitatiu i competitiu del producte que ara ens ocupa.

Pensem que és primordial per a Andorra la protecció raonada i judiciosa de la pagesia, ja sigui amb el cultiu del tabac o bé, mes tard quan s'hagi acabat l'època del tabac ara no és pas el moment amb altres activitats sobretot ramaderes que pugui potenciar una agricultura i una ramaderia d'un país d'alta muntanya que es

conservi dins un relatiu equilibri i es dignifiqui genèricament per la qualitat pròpia.

Les condicions climatològiques d'Andorra, sobretot, fan molt difícil trobar alternatives a mig termini. Per aquest motiu, entenem que ràpidament legisladors com Govern han d'intercanviar propòsits francs, respectuosos i realistes amb l'Associació de Pagesos per tal que fins que no es trobi una bona solució alternativa al tabac que diversifiqui i enriqueixi l'activitat agrícola i ramadera -la Coalició Nacional Andorrana hi continuarà vetllant- els agricultors no hagin de deixar les seves terres a l'erm, i puguin tenir els ingressos que els pertoquin.

He dit, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, passo la paraula al Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

De l'informe que ens acaba de llegir el Ponent Sr. Vicenç Mateu, se'n desprèn la voluntat de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost de trobar i cito: "un punt d'equilibri que permetés de conciliar els diferents interessos en joc, sense malmetre cap dels sectors implicats."

El Projecte de llei aprovat, per majoria, en el si de la Comissió respon als principis enunciats d'equilibri i de conciliació entre tots els sectors econòmics afectats.

Per aquesta raó, el nostre Grup votarà negativament l'esmena presentada per Nova Democràcia.

Cal dir, pel que fa a l'evolució en matèria de taxes sobre el tabac, que el preu d'aquest producte als països del nostre entorn respecte a Andorra hagi augmentat molt en els darrers anys.

Però l'oportunitat derivada del diferencial de preus no ha estat la sola raó per augmentar les taxes; la voluntat política s'ha derivat també de la necessitat d'equilibrar les finances públiques.

En efecte, els dèficits pressupostaris que s'han anat produint durant els darrers anys exigeixen un esforç en el sentit d'incrementar els ingressos de l'Estat. Aquest esforç, però, s'ha de produir de manera que la recaptació de nous ingressos no perjudiqui els diferents sectors de l'activitat econòmica del país.

En el cas del tabac es constata l'oportunitat de combinar ambdós objectius: el primer, d'augmentar els in-

gressos; el segon, d'aconseguir que aquest augment no minvi la competitivitat dels diferents sectors econòmics.

La raó d'aquesta oportunitat és el fet de no haver modificat les taxes sobre el tabac durant els darrers anys i el subsegüent augment del diferencial de preus sobre aquest producte. Però aquesta no modificació es troba també a la base de la polèmica que ha produït aquest Projecte de llei; polèmica que probablement s'hauria evitat si l'augment de taxes s'hagués produït de manera progressiva i escalonada.

Les conseqüències de l'aprovació d'aquest Projecte de llei en el terreny dels ingressos públics són un augment d'aquests entre 1.200 i 1.400 milions de pessetes -evidentment estem parlant de previsions- per al proper exercici, sobre uns ingressos recaptats mitjançant una taxa que suportaran els compradors d'aquest producte, ja que el diferencial de preus existents permet la repercussió de la taxa en el preu de venda del producte sense que aquest deixi de ser atractiu per als seus consumidors principalment els nostres visitants.

La favorable situació competitiva del tabac fa que els increments proposats 7,2 PTA en el cigarret ros fabricat a Andorra, 8,7 PTA en el cigarret ros manufacturat provinent de països comunitaris i 14,5 PTA en el cigarret ros manufacturat provinent de països no comunitaris no perjudiqui cap dels sectors implicats; ni el comerç el preu de venda d'aquests productes continuarà essent molt inferior al practicat als països del nostre entorn ni la indústria tabaquera ni l'agricultura, ja que l'increment de taxes que presumiblement aprovarem avui no només no desprotegeix el tabac fabricat al país sinó que inclús n'augmenta la competitivitat.

Tots sabem que el tabac és un dels productes sobre els quals Andorra basa el seu atractiu comercial i tot i l'aplicació de les noves taxes contingudes en aquesta Llei aquest paper preponderant es continuarà mantenint.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Josep Anton Ribes per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic voldria fer palès que un Projecte de llei com el que estem votant avui i que afecta un col·lectiu que representem entre uns i

altres un tan per cent molt important dels interessos dels propis andorrans i residents, hauria -com a mínim- d'haver estat comentat -ja no dic consensuat prèviament- a la seva tramitació al Consell amb els diferents grups que en aquesta Cambra representen la globalitat del país i, consegüentment, els seus interessos.

Dit això, comprenem que el Projecte de llei té com a finalitat recaptar uns ingressos suplementaris per a l'estat i, en aquest sentit, té la nostra total aprovació, ja que pot ajudar a compensar el dèficit pressupostari. Ara bé, tot això s'ha de dur a terme sense portar perjudici a cap dels sectors implicats. És per aquest motiu i amb un esperit de molt bona col·laboració que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha aprovat i malauradament no ha aconseguit fer la unanimitat sobre unes taxes que fossin assumibles per a tots els sectors.

Malgrat no haver arribat a dita unanimitat, ens satisfà el fet d'haver aconseguit un consens per majoria important en unes xifres que permeten mantenir la competitivitat dels diferents sectors sense portar perjudici a cap d'ells en particular, i en aquest sentit creiem que la pagesia, els fabricants, els importadors i detallistes podran continuar tirant en davant les seves respectives empreses, ja que, per sort per a nosaltres, els diferents països del nostre entorn cada dia incrementen els impostos o taxes sobre els manufacturats del tabac.

L'Agrupament Nacional Democràtic demanaria, doncs, al Govern i a aquesta Cambra una solució a curt, mitjà i llarg termini al problema que representa per a la pagesia andorrana dependre d'un monocultiu que el dia menys pensat els nostres veïns de la Unió Europea ens poden vetar indirectament a través de qualsevol trava administrativa. I s'hauria d'arribar tal com ja apunten l'Associació de Pagesos i Ramaders d'Andorra -col·lectiu representatiu del sector- a trobar solucions vàlides i viables que, potser a través d'una autoregulació de la producció, permetin la seva supervivència.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Procedirem a la votació: Sí, és sí a l'esmena, entenent per esmena el conjunt de les tres esmenes. No, és no a l'esmena i doncs manteniment del text sortit de la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO
M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO
M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO
M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI
M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: NO
M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO
M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI
M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO
M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO
M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Abstenció
M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO
M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI
M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO
M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO
M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI
M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO
M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO
M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO
M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO
M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Abstenció
M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO
M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO
M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 5 Sí. 19 No. 2 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutja l'esmena i es manté el text de l'article 3 tal com va sortir de la comissió.

Proposo l'acceptació per assentiment de l'exposició de motius i del títol.

S'accepta? Sí?...

Resta, doncs, aprovada la llei en aquests termes, és a dir, en els termes en què la va aprovar la comissió.

Passem al punt sis de l'ordre del dia:

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de quota d'immigració per al període comprès entre l'1 de juny de 1995 i el 31 de maig de 1996.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 18/1995.

Passo la paraula al ponent nomenat per la Comissió Legislativa d'Afers Socials perquè ens presenti l'informe adoptat per la Comissió.

Sr. Josep Garrallà, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Comissió Legislativa d'Afers Socials va examinar en el decurs de la reunió celebrada el dia 19 de juny de 1995 l'informe de les esmenes ordenades d'acord amb els articles 98 i 99 del Reglament del Consell General del qual es desprèn el següent:

D'un total d'11 esmenes presentades, 7 per part de Nova Democràcia i 4 per part de l'Agrupament Nacional Democràtic es van aprovar per unanimitat 5 esmenes; 2 esmenes van ser transaccionades i aprovades per unanimitat; 3 esmenes es van retirar i 1 esmena no va ser aprovada després de la corresponent votació.

Així, es van aprovar 500 autoritzacions de sojorn i treball prorrogables; 150 autoritzacions per a treballadors altament qualificats; 20 autoritzacions per a persones destinades a assistència domèstica i per a persones de la tercera edat; 800 autoritzacions per a persones de treball temporal; 800 autoritzacions de sojorn i treball per a temporers de la temporada d'esquí i 175 autoritzacions de sojorn i treball per a tècnics de nacionalitat dels països de la Unió Europea i de l'EFTA.

Això és tot, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

No s'ha presentat cap reserva d'esmena ni cap vot particular al text que ha sortit de la comissió.

Els grups parlamentaris volen intervenir?...

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Em sap greu que no es debati avui en aquest Consell el que hauria de ser una Llei d'immigració i suposem que, alhora, també estarien d'acord amb nosaltres tots

els Grups Parlamentaris que en major o menor mesura han confirmat la necessitat d'una llei marc que contempli tots els aspectes de la immigració.

L'activitat social i comercial del nostre país requereix que aquest Consell, mitjançant la redacció de les lleis necessàries, assegurí les condicions òptimes de funcionament dels diferents sectors econòmics. I aquesta és una motivació important, la causa originària de la present Llei que, malauradament, no cobreix més que un aspecte de la immigració però que, almenys, evitarà situacions de clandestinitat i d'alegalitat.

Funcionalment permetrà que els serveis del Govern actuïn sota la legalitat sense que es posi en dubte la seva actuació com havia succeït fins ara.

És per això que el Consell es veu en l'obligació d'aprovar una vegada més una Llei de quotes per a un període determinat.

Confiem, però, que lleis com aquesta d'una eficàcia curta en el temps no n'haguem d'aprovar cap més, ja que no són -almenys en el present cas- més que una solució provisional a un problema més important i esperem que, a la vista dels compromisos dels dos darrers Consells i de les manifestacions del Sr. Cap de Govern en aquest sentit, el proper 31 de maig de 1996 puguem felicitar-nos per l'existència d'una Llei d'immigració.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana? No?...

Per Nova Democràcia: Sr. Francesc Xavier Mora.

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Projecte de llei de la quota d'immigració és la conseqüència d'una política de mínims, és el resultat d'una manca de definició de política econòmica i social que, en lloc d'afavorir la integració provoca inseguretat i incertesa en la nostra població.

Una vegada més, la futura Llei d'immigració esdevé una necessitat inajornable per regular el creixement demogràfic del país, sense degradar l'entorn laboral i familiar dels nostres ciutadans.

Avui les quotes que votarem han estat reduïdes en favor de les esmenes presentades per Nova Democràcia, conscients tots de la realitat laboral, a excepció de l'esmena a l'article 2 que no va prosperar, referent a la quota d'autoritzacions temporals d'una durada de sis

mesos no renovable que, des de Nova Democràcia, considerem excessiva i desproporcionada a la realitat, considerant que la meitat de les autoritzacions hauria estat una decisió més raonable.

La nostra motivació no és altra que donar prioritat als treballadors del Principat, i no deixar que cap autorització -de sojorn i treball temporer d'una durada de sis mesos no renovable passi a ésser prorrogable en detriment de la nostra població com ha estat fins ara.

No obstant això, demanem al Govern la màxima celeritat a posar en funcionament la borsa de treball per poder copsar la realitat sociolaboral i poder suplir totes les autoritzacions possibles, per oferir els llocs de treball a persones andorranes o residents sense feina a fi d'evitar tot agreujament en la quota que tot seguit passarem a votar.

Res més, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Antoni Martí.

El M.I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, voldria dir que a l'escoltar les paraules del Sr. Xavier Mora dient que no estava d'acord amb una part de les quotes -a mi en sembla normal que ho exposi així ja que així ho pensa- jo penso que és molt fàcil dir-ho però, aleshores el seu discurs també hauria d'anar acompanyat d'una reserva d'esmena en referència a aquest apartat.

Dit això, independentment de l'exposat que ha fet el Sr. Garrallà demanant una Llei d'immigració -exposat que compartim- ens sembla que val la pena fer una mica d'història.

L'última Llei de quotes votada pel Consell General tenia un període de vigència que s'acabava el primer semestre de 1994. Un acord del Govern anterior autoritzava l'Oficina d'Immigració a utilitzar com a quotes les baixes d'autorització censades en la mencionada oficina. Aquesta solució era, evidentment, de dubtosa legalitat o almenys -tal com van exposar els companys d'IDN- era alegal. En la llei presentada per l'actual Govern -lleï que majoritàriament s'ha consensuat en la Comissió Legislativa d'Afers Socials, tot i les discrepàncies que hem sentit del Sr. Xavier Mora- és novetat avui tota legalitat en l'aplicació de les quotes ja que aquestes tornen a ser votades pel Consell General.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic? No?...

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, per començar, volem recordar una vegada més que la Llei d'immigració segueix sent una de les grans assignatures pendants. En aquest sentit pensem que és il·lustratiu que la pròpia exposició de motius reculli, per via d'esmena acceptada per unanimitat, que l'adopció d'aquesta Llei és una mesura merament transitòria per mentre no s'adopta la Llei d'immigració.

Quant al contingut del Projecte de llei, volem dir que valorem positivament que, a més de l'esmena comentada, hagin prosperat, igualment per unanimitat, una sèrie d'esmenes que situen les quotes en unes xifres més en consonància amb la realitat del país.

Tanmateix, lamentem molt que no prosperés, ni per via transaccional, una esmena a la baixa de la quota d'autoritzacions temporals.

Per bé que alguns arguments dels grups contraris a l'esmena tots llevat de Nova Democràcia que acaba d'intervenir i nosaltres mateixos són parcialment assumibles per nosaltres, entenem que el nombre acordat és excessiu i, en qualsevol cas, contradictori amb la política que es desprèn de la resolució recentment aprovada per unanimitat sobre la creació d'una borsa de treball.

La nostra posició en aquest sentit és clara: no podem permetre, per raons de vertebració del país i d'integració dels treballadors forans, que es consolidi una política de substitució de treballadors de llarga data -com està succeint- per treballadors temporers. S'imposa -pensem- un gest per capgirar aquesta dinàmica.

Esperem que aquest sentiment es pugui veure millor reflectit en la Llei d'immigració.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Bé, tenint en compte que el tema tractat per la Llei és dels que s'ha de considerar com a llei qualificada, proposo, doncs, d'afegir al títol l'adjectiu "qualificada", és a dir: "Llei qualificada de quota d'immigració".

S'accepta? Sí.

Proposo l'acceptació de la Llei, en aquest cas, per unanimitat dels presents vist que les lleis qualificades han d'obtenir la majoria absoluta.

S'accepta? Sí?...

Doncs, resta aprovada la Llei en els termes de la Comissió i amb la modificació corresponent al títol.

Passem al punt setè de l'ordre del dia:

7- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de residències passives.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 12/1995.

Passo la paraula al ponent nomenat per la Comissió Legislativa d'Afers Socials. Sr. Xavier Mora, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Projecte de llei de residències passives va ser presentat pel Govern al dia 6 d'abril de 1995. La Comissió Legislativa d'Afers Socials va examinar en el decurs de les reunions celebrades els dies 9, 12 i 19 de maig i 2 de juny l'informe de les esmenes ordenades, tal com disposen els articles 98 i 99 del Reglament del Consell General.

Van presentar esmenes: l'Agrupament Nacional Democràtic, Nova Democràcia i Iniciativa Democràtica Nacional. No van presentar esmenes: la Coalició Nacional Andorrana, l'Agrupament Canillo-Massana i el Grup Lliberal.

L'Agrupament Nacional Democràtic va presentar 2 esmenes de les quals es va aprovar per majoria 1 esmena a l'article 8 de forma transaccional i es va retirar 1 esmena a la disposició final segona.

Nova Democràcia va presentar 21 esmenes de les quals es van aprovar per unanimitat 4 esmenes als articles 1, 2 i 13 i la disposició final segona; es van transaccionar i aprovar per unanimitat 5 esmenes a l'exposició de motius i als articles 3, 9 i 7 i es van retirar 12 esmenes a l'exposició de motius i als articles 5, 7, 8, 9 i 11 i a les disposicions addicionals primera i segona.

Iniciativa Democràtica Nacional va presentar 5 esmenes de les quals es van aprovar per unanimitat 3 esmenes als articles 2 i 11 i a la disposició final primera i es van transaccionar i aprovar per unanimitat 2 esmenes als articles 9 i 10.

Com a Ponent d'aquest Projecte de llei voldria fer constar l'esperit de consens que va presidir les discussions de cadascuna de les esmenes presentades pels diferents Grups Parlamentaris fins a arribar a definir un text per unanimitat.

Segons diu l'exposició de motius:

“La regulació de les autoritzacions de residències per a persones que no exerceixen cap activitat professional o laboral al Principat d'Andorra, comunament conegudes per residències passives, és una necessitat palesada per la voluntat del Consell General d'ordenar aquest sector de població en omplir el buit legal fins ara existent, i també pel nombre de peticionaris per obtenir-la.

La norma que ara s'adopta persegueix tres finalitats primordials: la seguretat jurídica, la interdicció de tota arbitrarietat i acotar el nombre de residents d'aquesta condició.

La introducció de condicions de solvència social i econòmica i l'obligatorietat de l'assegurança, i també l'establiment del nombre de quotes anuals per a aquesta categoria de residents, s'orienten vers l'obtenció d'una contribució material dels mateixos residents en atenció als serveis que reben de la comunitat andorrana.

Actualment existeix una important demanda per a l'obtenció de l'autorització de residència passiva per part de persones susceptibles d'acollir-se a aquest tipus de residència, la qual cosa fa necessari fixar-ne la quota. Tanmateix, aquest text legislatiu haurà de vincular-se a una llei marc que reguli la immigració al Principat d'Andorra que haurà de tramitar-se amb caràcter prioritari.

Així, esdevé necessari fixar les normes que regulen aquest tipus de residència per, en primer lloc, garantir-ne el control i en segon lloc, perquè serveixin de mesura, no exclusiva, per reactivar l'economia dels diferents sectors del país que alhora, repercutiran en benefici del conjunt de l'Estat andorrà.

En aquest sentit, s'ha cregut oportú contemplar dues realitats diferenciades dins els residents passius: Per residència passiva ordinària i per residència passiva per Jubilació.

En aquest marc s'inscriu el sistema transitori fins a les darreries de 1995 per fer front a les nombroses sol·licituds ja presentades al Servei d'Immigració, tot respectant els drets adquirits dels residents passius ja autoritzats amb anterioritat a l'aprovació de la llei.”

Res més, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als grups parlamentaris? No hi ha intervencions.

En aquest cas, en tractar-se també com en el cas anterior d'una llei qualificada, proposo la modificació del títol afegint l'adjectiu “qualificada” al títol.

S'accepta? Sí.

Proposo també l'acceptació per unanimitat dels presents, vist que les lleis qualificades han d'obtenir la majoria absoluta.

S'accepta? Sí?...

Doncs, resta aprovada la Llei qualificada de residències passives amb la modificació corresponent al títol.

Proposo de suspendre la sessió durant un quart d'hora.

Se suspèn la sessió.

(Són les 17h41)

Es reprèn la sessió a les 18h05

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al punt vuitè de l'ordre del dia:

8- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada del matrimoni.

La proposició de llei va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 16/1995.

Passo la paraula al ponent designat per la Comissió Legislativa d'Interior per presentar l'informe adoptat per la comissió.

Sr. Jordi Torres, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com a ponent de la Llei sobre el matrimoni el que voldria recalcar, en primer lloc, és la bona entesa i la col·laboració que hi ha hagut entre tots els membres de la Comissió Legislativa d'Interior a l'hora d'arribar a un consens d'un text que jo penso que avui aquesta Cambra prendrà en consideració.

De les 38 esmenes presentades pels diferents grups, 11 esmenes van ser aprovades per unanimitat; 2 esmenes van ser aprovades per majoria; 3 esmenes van ser retirades; 18 esmenes no van ser aprovades i 4 esmenes van ser transaccionades.

No hi ha hagut cap reserva d'esmena ni cap vot particular.

El Consell General, doncs, és el que s'ha de pronunciar sobre aquesta Llei.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als Grups Parlamentaris.

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana es felicita que finalment, després de les llargues discussions i sessions de treball al llarg dels anys, aquesta Cambra aprovi avui la Llei qualificada del matrimoni.

Hem de dir que ja era temps que mitjançant la present Llei desenvolupéssim, en consonància amb la nostra Llei més important, un dels aspectes recollits al seu títol II i al capítol relatiu als drets fonamentals de la persona i de les llibertats públiques.

L'article 13 del text constitucional comportava la nostra obligació de redactar una Llei del matrimoni.

No es tractava només d'una obligació constitucional sinó també d'una obligació social. S'havia d'evitar la contradicció existent amb el fet que les ambaixades dels nostres països veïns procedissin a celebrar matrimonis amb els seus nacionals, i els nostres ciutadans, en canvi, no poguessin accedir al matrimoni sense condicionats religiosos.

La possibilitat de dissolució del vincle matrimonial mitjançant el divorci és també un factor important a assenyalar que permetrà la regularització de situacions que, davant la manca de legislació aplicable quedaven indefinides.

Però, a més a més, aquesta llei assenta una forma de procedir parlamentària que volem destacar per la seva importància: és una llei feta per tots els grups parlamentaris.

Aquesta iniciativa de procediment ha donat, en una llei tan important com aquesta, el seu fruit. Creiem que és convenient que en el futur s'apliqui aquesta fórmula per a altres lleis, ja que aquesta col.laboració només pot repercutir en un bé per al país.

El Consell General haurà fet la seva feina, però perquè la llei sigui aplicable, cal que es doni compliment a les disposicions transitòries. Esperem que el Govern assu-

meixi com un repte el desenvolupament ràpid de la llei, mitjançant el Reglament i els models, impresos, i demés documents que són necessaris.

L'Agrupament Canillo-Massana no pot deixar de mencionar el seu desig consistent que en el proper període de sessions es pugui aprovar la Llei del registre civil que complementarà finalment la present llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

D'entrada convé dir que participo plenament de les paraules que el ponent ha adreçat a aquesta Assemblea, com també Coalició Nacional Andorrana comparteix el que ha exposat el Sr. Modest Baró en referència a tot el procediment de treball per tal d'arribar a aquest moment -un moment penso important.

Coalició Nacional Andorrana en el moment final que és el debat i acceptació del Proposició de llei qualificada del matrimoni palesa i reafirma en allò que escau el planteig que féu el dia 1 de juny de 1995 en el preludi a la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada del matrimoni.

Fidel als seus propòsits allí exposats, Coalició Nacional Andorrana no ha alterat la seva conducta legislativa d'enfortiment i consolidació de l'Estat. Ara, doncs, la Coalició Nacional Andorrana es complau a inserir dins el llibre de les lleis aquest nou text de més respecte dels drets i llibertats dels homes esperat i demanat.

Abans de cloure -i això és d'una altra índole i d'una altre to- però, com que és un text de llei que ja en el seu inici des de l'any 1978 esperàvem molts de nosaltres i algunes persones -a modus de reconeixement- que hi havien treballat molt en aquest tema, que gairebé inclús la seva carrera política en uns certs moments s'havia compromès, aleshores, no caldrà que demana al Sr. Síndic que envii el nunci perquè certes persones ho puguin saber -aquí tenim el fill del Sr. Dot Martí- i és en memòria a ell que també de forma molt activa havia arribat a treballar i espero que em farà un bon encàrrec que li digui que, si Déu vol, doncs d'aquí a poca estona aquesta Proposició de llei qualificada del matrimoni ja serà una realitat. És tot.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sra. Maria Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, no cal dir que compartim els mots que s'han expressat en aquesta Cambra i que el nostre grup parlamentari es mostra particularment complagut pel fet que avui, ara, amb l'aprovació de la Llei del matrimoni, s'acabin ja els treballs del Consell General amb relació a la llei. De moment, nosaltres hem acabat la feina i ara el treball real el duran a terme els cònsols de les valls ja que són ells els que hauran de casar aquelles persones que ho desitgin.

Però també comença la feina per als Batlles ja que, provisionalment, són ells els que hauran de tramitar els expedients matrimonials i també provisionalment fer funcions de Registre Civil mentre no s'adopti la necessària legislació sobre el Registre Civil.

A partir d'ara també, són els ciutadans els que decidiran com desitgen casarse, si pel civil o per l'església. I, en definitiva, som tots els que podrem gaudir d'una llibertat més.

Ara, al Consell General, ens toca vetllar perquè el Registre Civil provisional de la Batllia no s'eternitzi i el proper període de sessions puguem aprovar, com avui ho fem amb la Llei del matrimoni, la Llei del Registre Civil, i puc dir també que hi ha una voluntat unànime d'aquesta Cambra que pugui ser així.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Pere Moles.

El M.I. Sr. Pere Moles:

Gràcies, Sr. Síndic.

En la sessió del dia 25 de maig d'aquest Consell General, es va acceptar la presa en consideració de la Proposta de llei qualificada del matrimoni que un grup de Consellers havien presentat en data de 15 de maig de 1995.

En aquell moment el Grup Lliberal ja va manifestar la seva acceptació.

Es va obrir, llavors, un període sota l'anomenat procediment d'urgència durant el qual tots els grups parlamentaris van poder presentar les seves respectives esmenes que la Comissió Legislativa d'Interior va reco-

llir en el seu informe definitiu. De resultes d'aquestes esmenes -aprovades les unes, retirades o transaccionades les altres- n'ha sorgit el nou text que avui es presenta, que millora sensiblement el que s'havia presentat anteriorment. A aquest nou text, el nostre Grup li dona el seu suport.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Jordi Torres.

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic en el seu dia va presentar unes esmenes que canviaven substancialment el plantejament de la llei presentada pel conjunt de les forces polítiques representades aquí al Consell General.

Algunes d'aquestes esmenes han prosperat, altres han estat rebutjades, però el resultat del diàleg al si de la comissió -i és el que s'ha anat dient al llarg de les intervencions- és que avui ja tenim enllestida la Llei qualificada del matrimoni.

Aquesta llei l'Agrupament Nacional Democràtic la votarà i, evidentment, positivament. I ens alegrem que s'aprovi com la major part -suposo- de la població d'Andorra, perquè per fi la nostra societat gaudirà de la llibertat de contreure matrimoni civil.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

En el seu moment, la sessió de Consell del passat dia 1 de juny, ja vàrem tenir ocasió de manifestar la nostra satisfacció per entrar a tràmit una Llei que considerem cabdal en l'ordenament de la vida civil a Andorra, sobretot en un àmbit on el buit legislatiu era absolut i d'efectes òbviament molt greus.

La valoració del text en aquell moment era ja positiva, tant pel text en si com pel fet de la seva acceptació unànime -com ja s'ha comentat- per part de totes les forces parlamentàries. El tràmit en comissió ha vingut

a afinar el seu redactat i incorporarhi algunes modificacions que han permès millorar el text original.

No podem sinó felicitar-nos del resultat i de disposar de la llei en uns terminis més que raonables, donada la seva complexitat i importància.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les manifestacions, proposo l'aprovació de la Llei, també, per unanimitat dels presents de la Cambra.

Hi ha una petita modificació de tipus lèxic que s'hauria d'introduir a l'article 17.1 de la llei és l'adjectiu "romànic" en lloc de "romànic" pel còmput de parentiu.

D'acord? Sí.

Doncs, vist que s'assoleix la majoria absoluta de la Cambra resta aprovada la Llei qualificada del matrimoni amb la modificació proposada a l'article 17.1.

Passem al punt novè de l'ordre del dia:

9- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pel M.I. Sr. Ladislau Baró Solà, en representació del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, relativa a "la convenció sobre la reducció dels casos de pluralitat de nacionalitats i sobre les obligacions militars en cas de pluralitat de nacionalitats" del Consell d'Europa.

La proposta d'acord va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 19/1995.

No s'ha presentat cap esmena al text.

Passo la paraula al Sr. Gilbert Saboya que presentarà la Proposta d'acord.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic va encetar ara fa un any el treball de redacció de la Proposició de llei de la nacionalitat donant compliment d'aquesta manera a un dels principals compromisos contrets davant dels electors dins l'àmbit del desenvolupament del títol II de la Constitució.

Aquest procés de treball legislatiu va veure els seus primers fruits ara fa poques setmanes, amb la presa en

consideració de la dita Proposició de llei per aquesta mateixa Cambra i per unanimitat.

En la intervenció que realitzava el meu company de l'Agrupament Nacional Democràtic, Francesc Rodríguez, d'acord amb la filosofia que ha inspirat la redacció del text de la proposició de llei anunciàvem l'entrada a tràmit de la proposta d'acord per tal d'encomanar al Govern l'endegament de les actuacions procedents per considerar l'adhesió d'Andorra, amb les reserves que escaiguin, en el cas que es consideri oportuna, l'adhesió a la Convenció del Consell d'Europa sobre la reducció dels casos de pluralitat de nacionalitats i sobre les obligacions militars en el cas de pluralitat de nacionalitats, de 6 de maig de 1963; així com al Protocol addicional a la Convenció, de 24 de novembre de 1977 i als protocols modificatius de la Convenció, de data 24 de novembre de 1977 i 2 de febrer de 1993.

Així ho hem fet perquè com a impulsors del text legislatiu la nostra responsabilitat consisteix a donar seguiment a aquest tema i buscar viabilitat efectiva als nostres plantejaments polítics.

Ja precisàvem en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei de la nacionalitat, que la necessària tasca d'establir convenis per assegurar l'efectiva aplicació del text corresponia al Govern, i que l'Agrupament Nacional Democràtic atorgaria el seu suport a tota iniciativa que anés en aquest sentit. Entenem que la Proposta d'acord que presentem avui pot esdevenir un primer pas en aquesta via. Sobretot, perquè la signatura d'aquesta Convenció pot resultar d'una gran ajuda, precisament per afavorir la negociació d'aquest convenis puntuals.

Convé precisar, que la Convenció del Consell d'Europa és un conjunt bastant complex que comprèn els elements que hem esmentat al principi: la pròpia Convenció i els protocols de modificació i d'addició, elements que presenten una certa independència els uns vis a vis dels altres.

La convenció s'inspira en la consideració que l'objectiu del Consell d'Europa és de realitzar una unió estreta entre els seus membres, que el cúmul de nacionalitats és una font de dificultats i que una acció comuna amb vista a reduir, tant com és possible, en les relacions entre estats membres, els casos de pluralitat de nacionalitat respon a l'objectiu perseguit per aquesta institució.

El primer protocol modificatiu aporta unes precisions interessants en aquest sentit, ja que s'inspira en l'oportunitat que un individu que posseeixi de ple dret múltiples nacionalitats pugui, per simple manifestació de voluntat, renunciar a la nacionalitat del territori on

no té la seva residència habitual, a més d'insistir en l'oportunitat també d'assegurar una més completa i abast de mesura per a la reducció dels casos de plurinacionalitat.

El segon protocol modificatiu ratificat ja per alguns països però que encara no ha entrat en vigor, presenta un cert reflex d'un moviment contemporani de retrocés de l'hostilitat tradicional cap a la doble nacionalitat, que és al nostre entendre contrari en la lletra com en l'esperit al dret andorrà proposat mitjançant el text de la nostra proposició de llei, així com en la nostra Constitució.

Pel que fa al protocol addicional, aquest incorpora un sistema d'intercanvi recíproc d'informació entre els països contractants, com una mesura d'eficàcia per a la convenció.

En el seu conjunt, doncs, la Convenció és en harmonia amb el Projecte de llei de nacionalitat presentat, salvat el que hem esmentat, segons el nostre parer, referent al segon Protocol modificatiu i d'alguns punts que mereixen de ben segur reserves que l'estudi de Govern haurà de precisar.

Desitjaríem a la vegada si fos possible que el Govern donés un especial seguiment a aquests temes, ja que en l'actualitat que el Consell d'Europa està treballant en la redacció d'un nou projecte de convenció.

L'anterior gabinet, a través del seu Secretari, el Sr. Francesc Puigdemassa, havia efectuat un seguiment que agrairíem que poguéssim tenir continuïtat, evitant la pràctica de la cadira buida, ja que és interessant que el nostre país participi en el Consell d'Europa en aquests treballs que de ben segur tenen i tindran la seva influència per a un petit país com el nostre.

La Proposta d'acord que presentem avui vol ser una iniciativa basada en l'exercici de la pròpia responsabilitat fonamental en l'estudi previ, i conscient alhora de les seves limitacions, per esdevenir un instrument d'impuls de l'acció executiva des de l'oposició, evitant procediments basats, d'una banda, a posar la gent de cara a la paret i, d'altra banda, a defugir les pròpies responsabilitats -una pràctica que està esdevenint massa habitual i que el company Simó Duró ha qualificat de la tàctica de la patata calenta en una precedent intervenció.

Esperem, doncs, que es valori positivament aquesta iniciativa.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als grups parlamentaris.

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Areny.

El M.I. Sr. Josep Areny:

Gràcies, Sr. Síndic.

Des de l'Agrupament Canillo-Massana ens mostrem conformes amb l'acord que proposa l'Agrupament Nacional Democràtic relatiu a l'adhesió a la Convenció sobre la reducció dels casos de pluralitat de nacionalitats i creiem que és necessari que el Govern estudiï la Convenció així com els protocols posteriors de modificació i addició. Si l'adhesió al conveni és beneficiosa per al país també estarem d'acord que es produeixi la seva signatura, ben entès sota les reserves que corresponguin. És segur que posar en aplicació la Llei de nacionalitat sense la signatura dels convenis amb els estats veïns comportarà en certs casos una especial dificultat; per tant, si la signatura dels convenis amb els Estats veïns i d'altres estats pot venir afavorida per la signatura de la Convenció amb les reserves que corresponguin no podem dir res més que endavant. Però no hem d'oblidar que l'estudi de la Convenció i la posterior signatura no pot descartar aquells actes i negociacions pendents d'obtenir els convenis en matèria de nacionalitat amb els estats i, per això, el Govern mentre estudia la possibilitat d'adhesió a la Convenció, paral·lelament ha d'endegar o continuar les negociacions en matèria de nacionalitat de manera que en el termini més breu possible es puguin sotmetre a aquesta Cambra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, voldria fer un petit incís, en referència al que ha dit el company Sr. Gilbert Saboya en el seu exposat en termes -si no recordo malament- de patata calenta. Sr. Gilbert Saboya, en aquest cas, es tractaria d'una trumfa adobada que fóra completament al revés.

El proppassat dia 25 de maig, Coalició Nacional Andorrana ja es va manifestar en aquesta Cambra a favor de l'establiment de convenis que evitin la doble nacionalitat.

El text que avui analitzem s'adequa en part a allò que Coalició Nacional Andorrana ja ha manifestat en diverses ocasions, i és per aquest motiu que Coalició Nacional Andorrana votarà favorablement aquesta proposta

d'acord perquè tot allò que faci referència a evitar la doble nacionalitat i doni compliment al mandat constitucional segons el qual un andorrà només pot tenir un passaport, d'acord amb l'article 7, apartat 2 de la Constitució, és positiu per a nosaltres i per al país.

He dit, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Nosaltres també veiem de manera positiva aquesta proposta, entre d'altres coses perquè -com ha dit el Sr. Gilbert Saboya en la seva intervenció- tot i que la darrera modificació de l'any 1993 pot merèixer un estudi aprofundit que ens ha de fer reflexionar sobre si el conjunt del text és assumible per la nostra ordenació o ordenament constitucional, a l'article 1 del conveni queda ben definit el principi que nosaltres hem posat a la Constitució, que diu el següent: que quan una persona d'una de les parts que hagi signat el conveni adquireix una nacionalitat ha de perdre la de l'altra part. Aquest és l'objectiu constitucional i amb els estudis que el Govern tiri endavant i amb la discussió que es pugui fer posteriorment a la comissió legislativa competent -que suposo que deurà ser la Comissió Legislativa d'Interior- podem arribar a tenir un instrument important de consolidació de l'esquema constitucional nostre, lligat amb la nacionalitat, que és una peça essencial per a la identitat del país.

No crec que haguem de pensar que el fet de tenir aquest conveni amb tots els països membres del Consell d'Europa ens ha d'obligar a establir convenis amb països veïns, crec que això és un tema que potser no pertoca discutir avui aquí en aquest punt de l'ordre del dia, però no ens podem estar des del nostre grup parlamentari de dir que ja avui és possible renunciar a la nacionalitat del països veïns quan s'adquireix la nacionalitat andorrana i que tota altra versió no correspon a la realitat jurídica de l'ordenament lligat amb la nacionalitat dels dos països veïns, i això s'ha de dir i s'ha de repetir.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només dir que compartim el neguit que s'ha manifestat anteriorment i com que em consta que el Govern ja hi està treballant, evidentment, que nosaltres donarem suport a la Proposta d'acord que ens fa l'AND.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sembla evident que, tal com s'explica en la introducció de la proposta d'acord, una de les principals dificultats inherents als mecanismes d'adquisició de la nacionalitat andorrana és la de la renúncia de la nacionalitat d'origen per causa de les legislacions respectives.

Atès això, no podem sinó compartir l'esperit que anima la proposta de l'AND, entenent també que cal arbitrar les mesures necessàries per avançar solucions a un problema que ja s'ha palesat en l'aplicació de la vigent Llei de nacionalitat.

El nostre vot és, consegüentment, favorable a la proposta d'acord presentada.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions proposo, doncs, l'acceptació de la proposta d'acord per unanimitat de la Cambra.

S'accepta? Sí?...

S'accepta la proposta d'acord.

Passem al punt deu de l'ordre del dia:

10- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta relativa a la construcció, explotació i manteniment del túnel d'Envalira i accessos per concessió administrativa.

La proposta va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 22/1995.

Compte tingut que segons el Reglament del Consell General les propostes d'acord només poden ésser presentades pels grups parlamentaris o pels consellers generals, en el seu dia, al moment en què la Sindicatura

va examinar i va qualificar el text, el va tramitar en base a l'Article 135 del Reglament del Consell General com a pla d'actuació o com a comunicació del Govern. En aquest cas, potser val la pena llegir l'article.

Sra. Secretària de Sindicatura, ens volem llegir l'article 135.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, Sr. Síndic.

"Article 135

1. Si el Govern enviava al Consell General un programa, un pla o una comunicació en relació amb els quals desitgés que el Consell General es pronunciés, la Sindicatura n'ordenarà la publicació o la distribució entre els Consellers Generals i l'inclourà en l'ordre del dia corresponent per ésser debatut en el Ple.

2. El debat s'iniciarà amb la intervenció d'un membre del Govern. Seguidament, podran fer ús de la paraula els Grups Parlamentaris per un temps de quinze minuts.

3. Finit el debat, els Grups Parlamentaris podran presentar propostes de resolució que seran tramitades d'acord amb les normes del capítol novè d'aquest títol."

El M.I. Sr. Síndic General:

Respecte al punt núm. 3 la Sindicatura, per tancar el termini i no deixar terminis oberts, proposa que sigui el dimarts dia 4 de juliol de 1995 com a últim dia en cas que hi hagi algun grup que vulgui presentar resolucions. Això a fi que el Govern pugui saber si pot tirar endavant, compte tingut de les intervencions dels Grups Parlamentaris ja, avui, aquí o si cal esperar un nou debat en el si d'aquesta Cambra degut a la presentació d'alguna resolució.

Doncs deixarem el dia 4 de juliol, és a dir, dimarts proper a les set de la tarda com a últim dia del termini.

Dit això, passo la paraula al Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

La presentació davant d'aquest Parlament del sistema de concessió administrativa per la construcció del túnel d'Envalira -que és seguiment de la decisió unànime d'aquesta mateixa Cambra l'any passat perquè fos portada a terme aquesta obra i també és criteri, naturalment, del Govern de fer-ho- obeeix només al canvi de condicions objectives de l'explotació i del funciona-

ment de la carretera que arriba al Pas de la Casa per França.

Tal com expliquem en les motivacions el fet és que el projecte doble de fer per un costat túnel i també carretera d'accés a la solana d'Andorra significa una doble possibilitat. És a dir, el Consell l'any passat es va manifestar clarament en el sentit que el túnel havia de ser de peatge i en canvi la carretera d'accés no ho serà i això vol dir que si no és de peatge i si s'ha de fer amb cabdals públics -salvat el cas que pogués entrar també dins del global de la concessió del peatge del túnel, cosa que sembla a priori difícil- seria una despesa importantíssima per a l'Estat.

Aquesta despesa tot i que pot fer-se si el Consell creu que s'ha de fer es tractaria de doblar una carretera en un lloc que és una vall prou estreta -no hi ha gran diferència d'un costat a l'altre. El que passa és que les condicions de circulació a la carretera durant l'hivern per la part francesa han millorat sensiblement. Han millorat perquè s'hi ha assignat més maquinària per part dels francesos perquè el port de Pymorens no s'obre al no haver-hi cap negoci obert ni cap habitatge fins molt avançada la temporada i, per tant, les màquines assignades allí s'assignen habitualment a la carretera nacional 20 -que és la carretera que arriba al Pas de la Casa i naturalment al nostre país.

Per això vam pensar que era interessant i potser era positiu, segurament, disgregar la presentació de les ofertes en dos blocs, un bloc que només fos el túnel i un altre que fos el conjunt, amb el benentès que en el redactat, naturalment, s'ha d'afegir que es tracta -en el segon punt de l'acord que demanem diu: una és l'execució del túnel i accés al Pas de la Casa des de la boca est i l'altra d'execució del túnel i carretera per la solana fins a la zona fronterera de l'Hospitalet- naturalment, també d'un accés al Pas de la Casa -no hi ha cap dubte sobre això.

El que s'haurà de veure -una vegada es presentin els plecs de condicions i es posin a disposició pública per a les empreses interessades- és si val la pena escometre l'obra segons el que en resulti d'aquests plecs.

La nostra intenció és que hi hagi aquesta possibilitat de presentar dues propostes diferents perquè una d'elles es refereix a una concessió pel túnel, és a dir, a uns anys, ja que un dels criteris de definició a l'hora de decidir l'empresa guanyadora d'aquesta concessió, tenint en compte la igualtat tècnica, seria la durada diferent de la concessió. És evident que si algú proposa una concessió més breu serà preferible a algú que la proposi més llarga -com és lògic- per poder recuperar la sobirania d'aquesta obra dins el termini més breu possible. En aquest sentit, s'ha fet aquesta -diem- nova

presentació que és molt similar a l'anterior i en què solament hi ha aquesta diferència. I sobre això ens agradaria que és pronunciés el Consell General i si es pronuncia de tal manera que puguem tirar endavant, evidentment, es farà dins dels terminis més breus possibles.

És tot.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als grups parlamentaris perquè puguin exposar els seus criteris.

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Enric Casadevall.

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Aquesta manifestació la faig en nom del Sr. Josep Areny i en el meu propi.

Després de tants anys de parlar del túnel d'Envalira en aquesta sala i dels diferents estudis i projectes realitzats, finalment podem veure avui la proposta relativa a la construcció, l'explotació i el manteniment del túnel d'Envalira per concessió administrativa.

Hem de dir que preferim la segona opció que comporta l'execució del túnel i carretera per la solana fins a la zona fronterera de l'Hospitalet.

Volem remarcar també que la concessió administrativa hauria de comportar la mínima aportació econòmica per a la Administració andorrana encara que sigui a canvi d'incrementar el període de concessió.

En un país turístic com el nostre, les vies de comunicació es fan cada dia més necessàries i més quan els nostres estats veïns milloren dia a dia les comunicacions entre ells. Andorra no es pot quedar aïllada en una Europa cada dia més ben comunicada.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Josep Garrallà també per l'Agrupament Canillo-Massana.

Sr. Josep Garrallà, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Evidentment, jo faré també la intervenció en nom del Sr. Modest Baró i en el meu propi.

Bé, dins d'aquesta Cambra ja ens havíem manifestat diverses vegades en referència al túnel d'Envalira. Avui amb aquesta proposta que ens fa el Govern, el nostre posicionament no ha canviat. Hem estat contraris a aquesta obra i avui tampoc podem estar a favor de la proposta relativa a aquesta obra de construcció i explotació del túnel d'Envalira per concessió administrativa.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Enric Pujal.

El M.I. Sr. Enric Pujal:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, donar les gràcies al Sr. Cap de Govern per l'aclariment que ens ha fet. Efectivament, Sr. Cap de Govern, havíem trobat a faltar a la segona proposta, precisament l'accés al Pas de la Casa, i una mica la nostra intervenció es referia a aquesta mancança. De totes maneres corregim.

Bé, analitzades les dues propostes que ha demanat el Govern a les empreses concursants per a la construcció del túnel d'Envalira: d'una banda el projecte d'execució del túnel i accés al Pas de la Casa i, d'altra banda, l'execució del túnel, l'accés al Pas de la Casa i la carretera per la solana fins a la zona fronterera de l'Hospitalet, des de Coalició Nacional Andorrana volem estar segurs que l'opció retinguda pel Govern quant a l'adjudicació contemplarà el túnel, l'accés al Pas de la Casa i la carretera de la solana fins a la zona fronterera de l'Hospitalet. Aquí també estem una mica en discordança amb el que ha dit el Sr. Cap de Govern, perquè nosaltres preferim aquest segon traçat per qüestions evidents i és que aquest vial és molt més curt que l'actual i reuneix molta més seguretat que la carretera existent, fins i tot a l'hivern ja que, donat el seu emplaçament, l'accés al túnel i al Pas de la Casa serà molt més fàcil. A més a més, la construcció del túnel d'Envalira constitueix un nou avanç tant pel que fa a les comunicacions terrestres com per al futur de l'economia del país ja que estem segurs que aportarà a Andorra una quantitat molt més important de visitants -sobretot, naturalment, a l'hivern.

Per tot l'exposat, Coalició Nacional Andorrana està totalment d'acord amb la proposta de construcció del túnel d'Envalira -amb les condicions que hem dit- per concessió administrativa i donarà el seu vot favorable

perquè la construcció de dit túnel pugui per fi esdevenir una realitat en el més breu període de temps possible.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Riba.

El M.I. Sr. Jaume Riba:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Dèiem en el nostre programa polític, i cito: "si volem fer d'Andorra un país de serveis que sigui alhora un gran centre d'atracció turística, ens cal fer un gran esforç d'adaptació de les infraestructures públiques. Cal, per exemple, millorar sensiblement la xarxa viària i començar el túnel d'Envalira per disposar d'un bon accés vers França. Cal, també, enllestir un pla viari interior amb perspectiva de futur.

Amb la construcció del túnel del Puymorens, l'Estat francès ha privilegiat un eix de circulació França-Espanya. Aquesta situació portarà, sens dubte, un perjudici cert a Andorra. S'ha de dir que l'Administració andorrana ha badat de valent en el curs de les últimes dècades. No hi ha hagut anticipació i ara ens trobem al marge de tot el flux circulatori provinent de França i de la resta dels països comunitaris. Un mercat potencialment interessant, i creiem important per al nostre país. Alhora, ens trobem també en una situació poc brillant pel que fa a les finances públiques.

Ens pertoca, doncs, vetllar més que mai pels interessos generals del nostre país i així mirar de no malmetre els diners de l'Estat en projectes poc reflexionats i desproporcionats. Hem de planificar globalment l'actuació en l'àmbit de l'obra pública fent prevaler criteris de prioritització i d'estalvi. I sobretot, tenir una especial atenció a no malmetre més el patrimoni natural amb actuacions poc reflexionades.

No obstant això, i tenint sempre present aquestes consideracions hem d'incentivar, animar i recolzar totes les bones actuacions que reactivin la nostra economia. La millora i l'adequació de les vies de comunicació n'és una en un país amb vocació turística.

Ens cal, doncs, facilitar l'accés al Principat. Les persones que ens visiten han de tenir els menys d'impediments possibles per venir a Andorra. Per altra banda, no hem d'oblidar, tampoc, la importància que té poder circular dins el país d'una manera fluida i fàcil.

Vistes aquestes consideracions que afecten el desenvolupament general del nostre pla viari, ens centrarem en el projecte que avui ens ocupa.

En primer lloc, semblaria poc prudent oposar-se a una obra que facilitarà amb tota evidència el trànsit rodat, sobretot en el període hivernal malgrat la cota considerable de les boques del túnel. Però encara ho semblaria més, ja que -com es diu- s'utilitzarà un sistema de finançament que no costarà diners a l'erari públic ja que s'adjudicaria a una societat o agrupació de reconeguda capacitat, solvència i experiència per un període com a màxim de cinquanta anys.

Per altra banda, l'obertura del túnel del Puymorens ha accelerat, al nostre entendre, haver de trobar una ràpida i, alhora, eficaç solució al tancament que patim amb l'Estat veí i que, com hem dit, és un important potencial a la porta de casa.

Quant a la carretera d'accés dissenyada a la part solana, ens queda el dubte de la seva viabilitat, sobretot en termes de finançament. Es trobarà fàcilment alguna empresa o agrupació d'empreses que vulgui assumir-ne l'execució, el manteniment i la conservació sabent que tan sols el túnel serà de peatge?

El desglossament del Projecte en dues possibilitats, segons la proposta, ens situa davant un possible parany ja que en el supòsit que només hi hagi postulants per al túnel i, pensant que per justificar-ho ens cal la carretera de la solana, qui haurà d'assumir el suposat cost de 8.000 milions de pessetes que costaria l'execució de l'obra. L'Administració? Seria injust quan demanem que prevalguin criteris de racionalitat i sobretot d'estalvi.

Com he dit al principi, és una gran responsabilitat fer inversions astronòmiques en el moment en què ens trobem. Cal, doncs, ser prudents i cal cercar si és necessari altres alternatives. Una solució més raonable des del punt de vista econòmic, podria ser l'aprofitament de l'accés existent des de l'Hospitalet fins al Pas de la Casa.

L'Estat francès podria millorar aquest traçat i, sobretot, es podria preveure negociar un conveni amb França per tal que l'Administració andorrana col·laborés d'una manera parcial o total en l'obertura de la carretera durant l'hivern. Un conveni com aquest seria una bona cosa per a Andorra.

No voldria acabar sense deixar de dir que aquest és un àmbit que necessita una més profunda reflexió ja que potser caldria anar més enllà i tenir cura de no hipotecar el país amb idees que engloben el curt termini. Amb això pensem en noves alternatives com la construcció d'un túnel de profunditat amb la seva boca al costat

francès i a la mateixa alçada que l'entrada del túnel del Puymorens i amb la sortida a una mateixa cota del costat andorrà.

Un projecte d'aquesta magnitud solucionaria definitivament els problemes de trànsit hivernal, seria un atractiu important per arribar i visitar Andorra fàcilment. Alhora, permetria contemplar la possibilitat d'obrirnos a la xarxa ferroviària internacional. És evident, doncs, que tot i que urgeix volem recordar, quan parlem d'urgència, que dita proposta ja va ser presentada pel Govern Ribas. Hem perdut sis mesos que hauríem pogut aprofitar per promoure un debat de globalitat sobre el futur desenvolupament de la xarxa viària tant interna com externa.

El futur d'Andorra estarà íntimament lligat a allò que decidim i fem en aquesta matèria.

Pensem, doncs, que cal recolzar sempre i que la solució sigui reflexionada, útil i que l'aportació de l'Administració sigui el mínim, i repeteixo, el mínim possible.

També voldria remarcar que en aquest supòsit, seria molt important congelar tota iniciativa urbanística de cada costat de les boques del túnel i al llarg dels accessos mentre no s'hagi aprovat una Llei d'ordenament del territori.

No comencem, una vegada més, la casa per la teulada. Cal evitar errors greus per no hipotecar més el nostre futur.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Antoni Calvó.

El M.I. Sr. Antoni Calvó:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Referent a la proposta relativa a la Construcció, l'exploració, i el manteniment del túnel d'Envalira i accessos per concessió administrativa, el Grup Lliberal entén que aquesta proposició reemplaça aquella que havia estat presentada per l'anterior Govern en data de 27 de juliol de 1994 i que fou posteriorment retirada pel Govern del Sr. Marc Forné.

El nostre Grup Polític entén que s'han introduït unes condicions en aquesta nova proposta que milloren sensiblement l'anterior.

En efecte, la nova proposta es desglossa en dos: una de total i una de parcial. És a dir, una d'execució del túnel i accés al Pas de la Casa des de la boca est i, a més, la carretera fins a la zona fronterera de l'Hospita-

let. I una altra que contempla solament l'execució del túnel i accés al Pas de la Casa des de la boca est.

En el projecte anterior, existia solament la primera possibilitat.

El Grup Parlamentari Lliberal pensa que aquesta modificació de la proposta inicial comportarà que hi hagi una major participació d'empreses interessades per l'adjudicació d'aquesta concessió. Tractant-se d'unes obres d'infraestructura que requereixen grans inversions, pensem que si existeix un major ventall d'empreses participants, el Govern gaudirà de millors ofertes, entre les quals podrà escollir les que ofereixin millors garanties o condicions.

Per tot l'exposat, el nostre Grup dóna suport a la proposta del Govern.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Josep Anton Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Sr. Cap de Govern, a l'Agrupament Nacional Democràtic quan hem analitzat la proposta relativa a la construcció, l'exploració i el manteniment del túnel d'Envalira per concessió administrativa ens ha donat la impressió que el text proposat sembla el de l'alumne que còpia en un examen i diu el mateix que el company sobre el que ha copiat però invertint els paràgrafs dels text per dissimular i, en aquest cas, només creant confusió sobre l'accés al Pas de la Casa -concretament és així.

No s'han pres la delicadesa de canviar un sol mot del redactat de la proposta del Govern al qual l'Agrupament Nacional Democràtic donava suport i que tant va ser criticat per l'actual pseudo-majoria.

Respecte, doncs, al parer de l'Agrupament Nacional Democràtic i com ja preveia el nostre projecte diem: sí a un millor accés a França; sí al túnel d'Envalira amb fórmula de concessió i sí a un millor accés al Pas de la Casa.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, nosaltres compartim el que ja s'ha exposat aquí de la necessària millora de les comunicacions tant pel que fa a comunicacions amb l'exterior com a comunicacions internes en el país. Ens felicitem que aquest tema que és un tema encallat des de fa molts anys, doncs, es plantegi en aquesta Cambra -primer pel Govern Ribas ara pel Govern Forné- i que estiguem a prop de donar-li una sortida. Entenem que davant d'una obra d'aquesta magnitud hi ha tres possibilitats a l'hora de portar-la a terme: la realització pròpia -la qual cosa entenem que s'ha de descartar d'entrada; la creació d'una societat d'economia mixta o, finalment, en règim de concessió. Creiem que la millor de totes aquestes solucions és la darrera, és a dir, en règim de concessió.

En tot cas, el que a nosaltres ens preocupa és que, efectivament, i tal com es diu a la proposta el cost sigui el menor possible per a les finances públiques.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, exposats els criteris per cada un dels Grups Parlamentaris i pels Consellers no adscrits es poden presentar propostes de resolució fins al dimarts dia 4 de juliol a les 19h.

Passem al punt onzè de l'ordre del dia:

11- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a la utilització d'un dels idiomes oficials a l'ONU, per part d'Andorra.

La proposta d'acord va ser publicada en el Butlletí del Consell General núm. 26/1995.

És un dels punts addicionals que s'ha inclòs a l'inici de la sessió.

La proposta ha estat presentada per sis Consellers Generals en representació del conjunt de Consellers de la Cambra.

Hi ha intervencions? No?...

Proposo, doncs, l'acceptació per assentiment de la Cambra, del text.

S'aprova la proposta d'acord.

Passem al punt dotzè de l'ordre del dia:

12- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de Caça.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 28/1995.

Projecte entrat per via d'extrema urgència i necessitat.

En aquest cas, el debat s'ordena d'acord amb l'estipulat en l'article 113 del Reglament del Consell General i recordo que el debat és de totalitat.

Passo la paraula al Govern per a la presentació del text.

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, vull manifestar el reconeixement a la Sindicatura per haver admès en tràmit d'extrema urgència aquest Projecte de modificació de la Llei de caça, sobre el qual i sobre tants temes referents a la caça, evidentment, es fa molta literatura i se'n fa molta notícia.

La nostra intenció era, inicialment, presentar aquesta modificació de la Llei de caça que es refereix a les anelles, però no solament a les anelles sinó també presentar un Projecte en tràmit d'urgència de creació d'altres reserves o vedats. El que ha passat és que per a la creació de les reserves que havíem projectat no hi va haver el temps suficient per arribar a una concertació amb els comuns afectats. Per arribar a presentar una nova llei de reserves o de vedats qualificats d'una manera no sencera, és a dir, no tal com s'havia projectat en un principi, per a mi, no era el més adient i s'haurien convertit en unes noves reserves, com les que tenim, sense que fossin d'un caire més general i de les quals n'hi hagués pràcticament a totes les parròquies. Per tant, vam preferir no haver de portar davant del Consell General un Projecte que s'hauria hagut de debatre d'una manera molt precipitada -crec jo- i ens fa l'efecte que serà més fàcil i crec que és més adient que aquest futur projecte de reserves es pugui negociar sense la urgència del temps, aquest estiu, i que aquesta Cambra el rebi amb totes les condicions per poder discutir-ho i de poder aprovar-ho, en el cas oportú, si així ho consideren vostès, en les millors condicions, perquè siguin realment unes reserves efectives.

Pel que fa al projecte que presentem, també és evident que hauríem preferit en alguns aspectes un altre redactat, però el que destaquem més en aquesta llei -quasi més que el tema de les anelles- és el fet que d'una forma o altra s'havia de confirmar la validesa o tornar

a donar validesa sense dubtes, en tot cas, a la Llei de caça i a la modificació de la Llei de caça de l'any 1991, ja que en aquesta llei de l'any 1991 hi ha criteris tècnics que diuen que podria ser recorreguda en el cas de possibles sancions penals -si arribessin a aplicar-se- i convé que no pugui ser així, és a dir, que puguin ser recorregudes, naturalment, per les persones que creguin que no han estat sancionades correctament, però que en cap cas estiguin recorregudes per mancança de la pròpia Llei a l'origen. Això es soluciona amb la disposició addicional, quan diu: "...que la present llei deroga tota normativa anterior a la mateixa en allò que la contradia..."; per tant, la confirma en allò que no la contradia com és molt lògic.

D'altra banda, el tema de les anelles, naturalment, si poguéssim i si es pogués fer el debat -com espero que es farà en el seu dia- d'una nova Llei de caça global, doncs, el tema de les anelles quedaria regulat d'una altra forma o d'una forma similar però amb un conjunt de mesures. De moment, es tractava de fer quelcom perquè no es tornés a produir el cas que es va donar, per exemple, l'any passat, és a dir, el lamentable espectacle de l'any passat que no va afavorir en res la imatge d'Andorra en cap sentit, i tampoc va afavorir ni els caçadors ni els no caçadors. Crec, que això ho puc dir, i em sembla que molta gent hi està d'acord.

Per tant, aquest any, es va treballar bastant amb l'Associació de Caça, però també per motius -crec jo- sobretot de temps no s'ha pogut arribar a un consens total sobre la manera de presentar, en primer lloc, les reserves que deia i potser també aquesta Llei.

Ara bé, és una Llei de mesures que permet juntament amb una reglamentació immediata del Govern -perquè ha de ser molt immediata, perquè la temporada de caça de l'isard està aquí mateix- doncs, una regulació més ajustada a les realitats dels comptes que es fan aquest any. Es redueixen d'una manera significativa les anelles atorgades i es fa de tal manera que es preserva el sistema de caça de colles -que és un sistema típic d'Andorra- difícil de discutir i difícil d'intentar modificar d'una manera precipitada.

Si s'ha d'entrar cap a uns conceptes de gestió de la caça creiem que no és amb precipitació, el Parlament ho ha d'estudiar minuciosament quan el Govern hagi presentat la Llei de caça global -que presentarem.

Per tant, crec que aquest Projecte de modificació de la Llei de caça, que es refereix, sobretot, a l'isard, és suficient per a aquest moment perquè no podem fer altra cosa degut al temps que hem tingut per prepararlo. I crec que en aquest sentit -malgrat manifestacions més o menys demagògiques exteriors a aquesta Cambra, de les quals se'n pot fer el cas que es vulgui- però

a pesar de tot i sense oblidar que la sobirania rau en aquesta Cambra i no enlloc més. Jo crec que serà una bona cosa començar amb aquest primer pas al que poden seguir d'altres passos en el futur en tot allò que faci referència a la Llei de caça i no solament a la caça de l'isard.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als grups parlamentaris.

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Abans de parlar de la llei, nosaltres volem palesar que sobre la problemàtica de la caça de l'isard nosaltres no en fem una qüestió d'estat.

Es fa molta demagògia respecte a aquest tema per interessos de certes persones amb criteris de promoció personal, sense tenir en compte la idiosincràcia i la realitat del país, fent manifestacions desafortunades que no corresponen a cap realitat i totalment fora de lloc.

El Projecte de llei de modificació de la llei de caça vigent es fixa com a únic objectiu reduir el nombre de captures per passar d'una possible captura per caçador a una per cada quatre caçadors, i per atorgar les autoritzacions o anelles amb caràcter col·lectiu. El nostre Grup Parlamentari comparteix totalment aquest principi i aquí voldria afegir -al que ha dit el Sr. Cap de Govern- que no es l'únic país del món en què es caça l'isard per colles, al nostre país veí els isards també és cacen amb colles i es dona una anella per cada tres caçadors a molts llocs.

Podem afirmar que la reducció del nombre de captures a què es fa referència en el projecte de llei que avui discutim, és una iniciativa de l'any 1992. Els quatre Consellers Generals de l'Agrupament Canillo-Massana des de diferents càrrecs de responsabilitat hi hem treballat i hi continuem treballant. No obstant, hauríem estat molt més satisfets si en lloc d'aprovar ara aquest projecte de llei -que solament modifica els articles 23 i 26 de la Llei en vigor- s'hagués presentat en aquesta Cambra una nova Llei de caça que, a més de legislar sobre el nombre de captures de l'isard, tingués per objecte ampliar les facultats del Cos de Banders per poder controlar més àmpliament i millor els caçadors amb la finalitat d'eradicar d'una vegada per totes el

furtivisme al nostre país -també usual, perquè no dir-ho, als països veïns.

Aquest furtivisme dóna un mal nom als veritables caçadors que aprofiten els vuit dies a què ens habilita la llei per practicar la caça.

Un altre objecte primordial del nostre Grup és l'augment de la proporció de l'isard i de d'altres espècies. Amb la reducció del nombre d'anells fem un gran pas per iniciar una reglamentació més estricta d'aquesta modalitat de caça. Passem de lliurar unes 500 anelles a lliurar-ne unes 125; per tant, això representa una reducció de l'ordre del 75%; hem fet un primer pas. Som dels que creiem que les coses cal fer-les de manera progressiva i constant, sense trencar res, tenint en compte que la caça a Andorra és una activitat important en la nostra història i en els nostres costums.

En referència al Cos de Banders, la tasca del qual és indiscutible i esdevé imprescindible per al control de les activitats cinegètiques, el nostre parer és que aquest Cos ha de disposar d'una estructura i direcció adequades a les seves necessitats i funcions.

Dins d'aquest Cos existeix un ambient que no és el més idoni per al seu correcte funcionament, no hi ha motivació ni confiança i, en canvi, hi ha una excessiva autoritat mal exercida. Parlant en termes mariners diem que per bona voluntat que hi posin els tripulants sense un bon capità el vaixell difícilment arribarà a bon port, i el pitjor és que es pot esfondrar. És més dolent tenir un mal capità que no tenir-ne cap. Els motius que ens fan ser crítics són entre d'altres: la falta de capacitat de comandament i, com a conseqüència, se'n deriva una manca de confiança dels que haurien de ser els seus subordinats i els estrets col·laboradors. Són de domini públic els comentaris de diferents membres del Cos sobre la falta de motivació i el mal ambient en general existent; això no pot continuar.

Volem palesar, com a exemple la mala imatge que va donar el Cos la passada temporada de caça de l'isard tant a residents com a visitants, els seus controls repetitius i desmesurats i fora de lloc que van provocar retencions de trànsit i espectacles totalment inoportuns. Tot això al nostre entendre degut a una pèssima direcció del Cap de Banders. I ja per no allargar-nos més en les actuacions d'aquesta persona solament farem referència a d'altres dues: la primera és que en lloc de dedicar-se plenament a la tasca per a la qual percep un salari, es dedica en hores de feina a telefonar des del seu despatx de l'edifici administratiu per assumptes personals a l'estranger amb càrrec a les arques públiques. Sobre aquest punt, esperem que el Govern, si no ho ha fet ja, prendrà les mesures escaients. La segona fa referència al que tots vam poder veure i

escoltar l'any passat en un programa de TV3 que criticava el sistema actual de caça de l'isard a Andorra. Al nostre país, es caça l'isard conforme a la legislació vigent. Entenem que la missió d'un funcionari del Govern, com a persona jurada i amb el càrrec de Cap de Banders, en exercici de les seves funcions, ha de ser únicament per complir la llei, sense criticar-la, aquesta actuació per si sola entenem que era motiu suficient per l'obertura d'un expedient.

Com a conclusió, l'Agrupament Canillo-Massana creu que amb una legislació adequada i amb un bon Cap de Banders el furtivisme tindria els dies comptats, sobretot, en un país petit com el nostre. Fent de passada referència a alguns rumors que han circulat darreument, creiem que la solució no passa per augmentar el Cos de Banders de manera desmesurada. Avui, ens hauria agradat juntament amb aquest Projecte de llei poder aprovar la Llei de zones protegides de caça; nosaltres en el seu moment vam ser els promotors de les dues zones existents: la d'Enclar i la de Xixerella, no ens vam pas equivocar, els seus resultats estan a la vista, i ningú els discuteix. Creiem que val la pena protegir-ne més, no al cap de les muntanyes com defensaven alguns sense coneixement de la matèria sinó a l'interior del territori i que disposin de part solana per a l'hivern i la part obaga per a l'estiu.

Nosaltres defensem els caçadors que actuen en el marc de la Llei i proposem mesures concretes, que al nostre criteri són realistes i eficients per al foment de les espècies.

El gerent d'una coneguda associació ecologista ahir amenaçava -segons les seves declaracions en un mitjà de comunicació- de boicotejar la caça de l'isard si el Consell General aprovava avui la llei objecte de discussió. A l'Agrupament Canillo-Massana no serà pas ell qui ens farà canviar d'opinió.

Continuant amb informacions aparegudes en mitjans de comunicació farem referència també al text de la carta oberta d'opinió pública de l'Associació de Caça i Pesca de les Valls d'Andorra. La nostra sorpresa ve donada pel canvi d'actitud de dita Associació pel que fa referència a les anelles per la caça de l'isard. En reunions públiques celebrades en les diferents parròquies l'any passat i davant dels caçadors l'Associació defensava l'atorgament d'una anella per cada quatre caçadors o sigui tal com proposa el text que avui presenta el Govern. No ens expliquem a què obeeix aquest canvi radical d'actitud.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana?...

No hi ha intervenció.

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Riba.

El M.I. Sr. Jaume Riba:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Com van poder llegir dimecres passat, dia 28 de juny al Diari d'Andorra en la seva portada, i cito: "Marimon anima el Sr. Forné a regular la caça mitjançant mesures legislatives i d'acord amb les directrius europees. I com també deïeu en el vostre Informe sobre l'orientació política, pàg. 42, 5è paràgraf, pronunciat el propassat dia 14 davant aquesta Cambra, en els darrers mesos s'han elaborat dos Projectes de llei, el de caça i el de reserves, així com els Projectes de reglaments que haurien de desenvolupar dites Lleis en el cas d'ésser aprovades. L'objectiu d'aquests Projectes legislatius i normatius és d'instaurar en matèria de caça un marc legislatiu que permeti entrar de forma progressiva en els conceptes de gestió de la fauna de forma coherent. Mentre el Projecte de llei de caça no s'aprovi, cal regular l'actual temporada de l'isard i proposarem al Consell General unes mesures transitòries i consensuades amb els caçadors per limitar el nombre de captures.

Eren dos missatges esperançadors de cara a trobar solucions definitives al problema de la caça al nostre país. Igualment ho eren les intencions manifestades oficiosament per part de la Secretària de Medi Ambient als diferents Grups Parlamentaris, amb la voluntat de consensuar al màxim un tema tan polèmic com el de la caça.

I era creient en aquesta voluntat de consens que el passat dilluns, dia 26 de juny, la Secretària de Medi Ambient ens feia arribar a Nova Democràcia un Projecte de llei de regulació d'anelles per a la caça de l'isard per a l'any 1995, en el qual es pretenia establir unes mesures urgents per a la present temporada mentre no es discuteixi i s'aprovi una nova Llei de caça. Era, per tant, una llei que tan sols afectava l'any 1995 i calia entendre-la com a una mesura transitòria.

No obstant això, la nostra gran sorpresa ha estat comprovar que dos dies després el Govern ha entrat a tràmit pel procediment d'extrema urgència i necessitat un Projecte de llei de modificació de la Llei de caça que desvirtua totalment el primer enunciat de bones intencions. L'única voluntat que es dibuixa és la de no canviar res i afegir una temporada més al calendari de la irracionalitat.

En lloc d'un projecte de llei transitori que, tot i no ser la solució òptima sí que tenia la virtut de limitar a unes 122 les anelles per a aquest any, ens trobem amb una modificació de l'actual Llei de caça, en clara voluntat de fer perdurar la situació en lloc d'afrontar, tal com se'ns va dir, l'elaboració d'una nova llei.

Què impedia que avui aprovéssim una fórmula transitòria per un sol any si realment es tenia la intenció d'entrar a tràmit una nova llei els propers mesos?

En lloc d'afrontar la ja tradicional problemàtica de la caça des de la serenor i el consens amb les diferents sectors implicats, es cau en la provocació i l'engany fins i tot a la mateixa Associació de Caça i Pesca.

Recordarem que l'article 31 de la Constitució diu textualment: "És funció de l'estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals, amb la finalitat de garantir a tothom una qualitat de vida digna i de restablir i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua i la terra i de defensar la flora i la fauna autòctones." Siguem seriosos. Si som un estat de dret, no és un dret i una obligació protegir, regular i gestionar la caça? No és un dret i una obligació vetllar perquè tothom pugui gaudir de l'existència d'una fauna salvatge?

Fa molt de temps que la problemàtica de la caça perdura i no troba solucions. Creiem que ja és hora de trobarne i pensem que ho farem si ens dotem d'unes regles de joc. O millor dit, en un estat de dret, fent una llei.

Vist l'agreujament, any rere any, instem el Govern perquè entri a tràmit urgentment tant la modificació de tota la Llei de caça com la Llei de reserves, a fi i efecte de poder consensuar un pla amb tots els sectors implicats: caçadors, associacions ecologistes i administració.

Mentre no es presenti una llei consensuada no podem donar suport al projecte de llei de modificació que avui se'ns presenta. Calen urgentment solucions clares, concises i justes al problema. Entenem que cal una planificació racional de l'activitat de la caça a Andorra. Cal un pla cinegètic dins el marc de l'ètica esportiva compatible amb el respecte al patrimoni natural i també de la seva conservació. Cal prendre mesures ràpides i oportunes per posar d'una vegada per totes fi a aquesta absurda i ridícula situació.

Perquè quedi clara la nostra voluntat d'afrontar aquesta problemàtica des de la transitorietat, avui mateix hem entrat a tràmit el projecte de llei que ens va trametre la Sra. Lúdia Magallon i que vam manifestar recolzar i, demanarem junt amb els companys d'IDN la

seva tramitació d'urgència segons el que preveu l'article 82 del Reglament del Consell General.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, només per dir que nosaltres donem suport a aquest projecte de llei, i recollint una mica les paraules del Sr. Garrallà, demanar al Govern que posi noms i cognoms a les denúncies que ha fet el Sr. Garrallà i que s'actui en conseqüència si realment s'ha anat més lluny dels propòsits que tenen assignats aquesta gent.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Joan Travesset.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Gràcies, Sr. Síndic.

Tot i que des de l'Agrupament Nacional Democràtic no creiem que la millor forma d'avançar sigui a través de lleis de lectura única, amb caràcter d'extrema urgència, sí, en canvi, que creiem que cal remarcar que aquest projecte de llei és, malgrat tot, una petita peça més del trencaclosques de la caça, la natura, l'ecosistema, l'equilibri cinegètic, en fi.

Perquè les solucions no han de ser dràstiques, sinó equilibrades, raonades, rumiades, com deien els nostres avis.

Des de l'Agrupament Nacional Democràtic hem valorat la modificació de l'apartat b) de l'article 23 i cito: "El Govern lliurarà un nombre d'anelles equivalent al 25% del nombre total de llicències especials de caça de l'isard expedides."

I des de l'Agrupament Nacional Democràtic hem reflexionat i cregut i creiem que avancem una mica, però avancem. Creiem en la mesura, en l'equilibri progressiu, en la decisió pragmàtica que es la parenta del seny, aquest seny tan sovint invocat. Volem desmitificar la polèmica de la caça i obrir noves expectatives de futur. Creiem -i no ens cansarem de repetir-ho- en l'equilibri; aquest equilibri tan necessari entre viure i deixar viure. I no és un discurs, senyors, no és un discurs.

Un 25%, repeteixo. I és aquí on cal un consens, una concòrdia entre caçadors -ja s'ha dit abans- ecologistes, protectors de la fauna, ansiosos reguladors de l'ecosistema, un progressiu avançar, conscient, raonable, però sobretot amb un desig d'entendre's.

I tot i així, en cap moment des de l'Agrupament Nacional Democràtic deixarem que es creï cap situació de disfunció del que entenem que ens aporta aquesta modificació del Projecte de llei de caça.

Estarem atents a la reglamentació per part del Govern i creient que estem avançant cap a aquell punt de convergència que ens permetrà de conviure de manera equilibrada, sense les misèries dels vencedors i dels vençuts.

Per tant, des de l'Agrupament Nacional Democràtic votarem afirmativament.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Els Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

En un determinat moment va semblar que el Govern havia emprès la tasca d'elaborar una nova Llei de caça amb el corresponent Pla de gestió cinegètica. A hores d'ara, hem de lamentar que, per obscures raons de les quals oficialment no tenim constància, aquest treball no s'ha pogut, o no s'ha sabut, o no s'ha volgut portar a terme. Repeteixo, ho lamentem.

Com a succedani, mentre no s'aprova la Llei, es va elaborar un Projecte de llei de regulació d'anelles per a l'any 1995, que la pròpia Secretària de Medi Ambient va tenir la gentilesa de posar al nostre abast el propi passat dia 26, fa, doncs, quatre dies.

Sorprenentment i fóra bo que el Govern expliqués per què i el paper de la Secretària de Medi Ambient en l'afer- deia, el projecte de llei sotmès avui a la Cambra és un altre, un Projecte de llei de modificació de la Llei de caça que, tot i referir-se als mateixos temes la regulació d'anelles, principalment els resol de manera substancialment diferent.

El nostre grup i així ho recollia la premsa d'ahir estava disposat a votar favorablement el Projecte de regulació d'anelles pel fet que, si més no, suposava un pas endavant.

Davant del canvi de Projecte la nostra posició no pot ser de cap manera la mateixa.

Entenem que el que es proposa, lluny de ser un pas endavant és, en el millor dels casos, un exercici legal sense massa efecte, i fàcilment, si em permeten la hipòtesi, un text amb un efecte pervers: provocar artificialment un augment del nombre de llicències per garantir un nombre d'anelles suficient o elevat, com vulguin entendre.

Es tracta, en resum, d'un projecte que, més que apuntar solucions apunta, al nostre entendre, problemes. No cal dir que no podem estarhi d'acord. El nostre vot serà, doncs, desfavorable.

(A les 18h50 el Sr. Josep Anton Ribes abandona la sala de sessions del Consell General)

Tanmateix, atès que calen vies de solució al tema de la caça, els dos Consellers Generals d'IDN hem subscrit, avui mateix, conjuntament amb els Consellers Generals de Nova Democràcia -com ha explicat el company de Nova Democràcia- la Proposició de llei de regulació d'anelles pel mateix Govern -aquesta que comentàvem- de forma que per a la propera temporada es pogués disposar d'un text més en consonància amb la nostra política en aquest tema mentre no s'elabora una veritable Llei de caça respectuosa amb la natura i amb la pràctica de la caça i, a partir d'aquesta llei, un Pla nacional de caça. Res més.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem a la votació... Sr. Cap de Govern?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Sí, em permet, Sr. Síndic...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només puntualitzar un parell de qüestions:

Explicar el que ha demanat el Sr. Vicenç Alay. El que diu ell sobre obscures raons, no són de cap manera obscures raons. El projecte de llei és veritat que es va canviar, es clar que sí. Aquest projecte es va proposar als Grups Parlamentaris per rebre el seus suggeriments. El Projecte que es va proposar no rebia la majoria d'aquesta Cambra. El projecte que avui presentem aquí -tal com s'han manifestat els grups- té una

majoria en aquesta Cambra, i no hi ha cap altra raó pel seu canvi que aquesta, simplement. Per tant, no hi ha obscures raons de cap mena.

A partir d'aquí, també voldria dir al Sr. Jaume Riba que, en fi, d'una manera genèrica, tampoc es tracta que els lliberals en poc temps haguem de fer-ho tot, el que no està fet, em sembla a mi. Aleshores, urgències històriques tots en tenim, tots som conscients que no s'han pogut fer les coses tan ràpid com les voldríem en cap moment -ni aquest Govern ni els anteriors. Nosaltres anem fent les coses amb passos i aquest n'és un exemple. I crec que, malgrat tot, és un pas important.

Sobre la por que es pot tenir avui -expressada pel Sr. Vicenç Alay- que aquesta mesura provoqui un augment volgut d'anelles. Això és fals perquè la llei contempla una reglamentació. Aquesta reglamentació la farà el Govern i en aquesta reglamentació hi ha mecanismes perfectament vàlids per evitar que hi hagi una proliferació artificial -fins i tot, anunciada per algú, molt imprudentment- de la demanda de llicències per després obtenir unes anelles, suposadament, per utilitzar-les negativament, no sé ni com. Perquè si s'aconseguissin 1.000 llicències de caça i, per tant, s'aconseguissin 250 anelles, imagino que les 125 anelles dels caçadors tradicionals també hi serien. Aleshores aquest plantejament és absurd -i no és el plantejament, evidentment, del Sr. Vicenç Alay, de cap manera. Però, en canvi sí que vull dir que hi ha sistemes perfectament vàlids en un reglament, que també comentarem als grups parlamentaris -encara que estiguem en període de vacances parlamentàries- per evitar que això passi.

Per tant, es tractarà realment d'una reducció d'anelles. Res més.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra paraula? No?...

Procedim, doncs, a la votació.

Sí, és sí al Projecte de llei. No, és no al projecte de llei.

Votació:

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: NO

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: SI

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: SI

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: SI

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: SI

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: NO

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: SI

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: NO

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: SI

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: SI

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: SI

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: NO

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: SI

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: SI

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: SI

M.I. Sr. Modest Baró Moles: SI

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 18 Sí. 7 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'aprova el projecte de llei.

Passem, doncs, al tretzè punt de l'ordre del dia:

13- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes, de les transferències als Comuns per a 1993.

A fi de clarificar el debat, la Junta de Presidents va acordar demanar a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost l'elaboració d'un informe al respecte -tal com ja es va fer l'any passat. L'informe ha estat tramès a tots els Consellers en data 15 de juny d'enguany.

Passo, doncs, la paraula al President de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost: Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

De fet només aclarir que aquest informe l'hauria d'haver exposat el seu Ponent, el Sr. Estanislau Sangrà, però que per absència, en aquest cas, l'exposaré jo mateix.

Certament, i segons el mandat rebut per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, es va demanar l'elaboració de les auditories per les transferències dels comuns de l'any 1993.

D'aquestes auditories potser el més rellevant és que no se'n desprèn cap irregularitat quant al compliment del que preveu la Llei de transferències tant de l'any 1991 com la posterior modificació de l'any 1993, si bé sí que en surten tot un seguit de recomanacions que estan exposades -i que estalviaré de llegir ara als senyors Consellers- en el propi informe i que alhora també estan publicades en el Butlletí del Consell General.

A més a més d'aquestes recomanacions -que, totes elles, fan referència a qüestions tècniques d'aplicació de la pròpia llei i d'aplicació comptable de les transferències rebudes als comuns per part del Govern- se'n desprenen unes conclusions que sí que llegiré a l'Assemblea, i finalment es conclou amb una demanda perquè aquesta llei pugui ser aprovada en el si de la Cambra.

Així dels informes d'auditoria i del conjunt de recomanacions que ens van fer els auditors -totes elles recollides en l'informe- els membres de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost volem destacar la necessitat de continuar avançant en el desenvolupament de la Llei de transferències a fi d'arribar d'aquí a tres anys -i segons el que preveu la Disposició transitòria de la Llei qualificada de transferències als comuns de l'any 1993- a la necessària modificació d'aquesta llei després d'haver mantingut una sèrie de negociacions amb els propis comuns -altra part afectada per la llei- i així evitar tot un seguit de contradiccions o de difícils interpretacions de l'actual llei.

També es fa necessari que de forma sistemàtica existeixi una coordinació entre la política pressupostària dels comuns i la de l'estat, en la política d'endeutament i la política d'inversions públiques amb la finalitat d'equilibrar i harmonitzar el desenvolupament nacional i parroquial determinant el comú acord segons la distribució de llurs competències als projectes en què es materialitzin les inversions realitzades a càrrec de les transferències.

S'ha de tenir en compte que la Llei qualificada de transferències als comuns obliga a efectuar inversions i normalment un increment de les inversions ocasiona

un augment de les despeses corrents futures motivades per les mateixes inversions.

Aquestes despeses, segons el text de la llei, no es poden finançar amb els fons transferits pel Govern als comuns i aquest fet pot produir a mig termini que els Comuns hagin de fer front a despeses corrents originades per inversions fetes amb anterioritat i al mateix temps es vegin obligats a continuar efectuant inversions que possiblement no són necessàries.

Mentre no es faci una adaptació del text vigent avui dia, segons el previst com deia en la disposició transitòria de la llei de l'any 1993, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al Ple del Consell General l'adopció de les següents decisions:

Primera: comunicar als comuns juntament amb el resultat de les auditories, l'opinió de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, la qual s'expressa en el present informe i la llei del Consell General -en el cas que aquest document sigui assumit pel Ple.

Segona: mantenir una reunió amb les institucions afectades -Consell General, Govern i comuns- a fi d'establir uns criteris d'aplicació dels punts objecte d'interpretació per tal d'unificar-los de cara als propers exercicis. Al mateix temps que s'hauria de fer balanç d'aquest tres primers anys d'aplicació de la llei.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Intervencions dels diferents grups parlamentaris?...

No hi ha intervencions.

Doncs, proposo l'acceptació dels comptes en els termes expressats en l'informe.

S'aproven, doncs, en els termes definits en l'informe.

Proposo de suspendre la sessió deu minuts abans de passar al punt núm. 14 de l'ordre del dia: preguntes al Govern.

Se suspèn la sessió.

(Són les 19h25)

Es reprèn la sessió a les 19h40.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al punt catorzè de l'ordre del dia:

14- Preguntes al Govern.

Comencem per la pregunta del Sr. Vicenç Mateu.

Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, passo a llegir el mateix text del que era la pregunta o les diferents preguntes.

Diu així:

"Diverses fonts d'informació ens assabenten que el Govern hauria aprovat un projecte de variant o desviació de la carretera general núm. 2 -deia núm. 1 però efectivament és la núm. 2- per evitar el nucli urbà d'Encamp, anomenat desviació d'Encamp (projecte 224.M) que s'obriria de nou, amb un pendent pràcticament constant del 8% i una amplada de 13 metres.

Ens assabentem també que, en lloc d'utilitzar la vigent Llei d'expropiació, de 3 de setembre de 1993, el Govern hauria optat per continuar amb la pràctica tradicional de les negociacions amb els diferents propietaris afectats pel projecte.

Hem tingut notícia que el Govern hauria signat convenis de cessió de terrenys amb la majoria dels propietaris afectats en què, a més a més de comprometre's a executar al seu càrrec les obres de construcció de la carretera, i les voravies, clavegueres, recollida d'aigües pluvials i tancament de propietats, renuncia expressament a reclamar als signataris qualsevol tipus de plusvàlua i cito: "siguin quins siguin els resultats del procediment d'expropiació que es tramiti eventualment per als propietaris que no hagin signat els convenis de cessió de terrenys". Fi de citació.

I per tot això, i d'acord amb l'article 129 del Reglament del Consell General, demanem que siguin admeses les següents preguntes que passo a formular:

Primera: Són exactes les informacions ressenyades?

Segona: Serà l'anomenada desviació d'Encamp una carretera general i, més concretament, part de la carretera general núm. 2?

- En cas negatiu: Hauria de finançar el Govern la construcció d'una carretera que no tingui el caràcter de general?

- En cas afirmatiu: És conscient el Govern de la vigència de normes del Consell General que fixen una amplada superior als 13 metres, per a les carreteres generals? Per quin motiu s'inaporten aquelles normes i, més precisament, quin és el motiu que ha conduït el Govern a fixar l'amplada de 13 metres en lloc de la legalment prevista? Quedarà afectada a la futura ampliació de la carretera fins a l'amplada legal la franja afrontant a

banda i banda de la mateixa carretera? S'ha assabentat d'això als propietaris?

Tercera: Creu el Govern que l'obertura del procés de negociacions amb els propietaris, tal com hauria fet abans del 1993, és compatible amb els principis generals proclamats per la Constitució i amb la legalitat vigent?

- En particular: El procediment seguit garanteix que el traçat de la carretera sigui el més racional, des del punt de vista tècnic?

Quarta: Té el Govern una idea aproximada del que hauria de pagar als propietaris en concepte d'indemnització, si aplicués la Llei d'expropiació? I té el Govern una idea del que cobraria dels propietaris afectats a títol de plusvàlues?

Cinquena: Creu el Govern que està legitimat per a renunciar a percebre una sola pesseta per l'erari públic?

- En cas afirmatiu: En quina norma la fonamenta? En quina finalitat d'interès públic la motiva?

Sisena: Creu possible el Govern que, en un mateix projecte, s'apliqui la Llei d'expropiació a uns propietaris i no s'apliqui a altres? No és més cert que, en el cas que un sol dels propietaris es negui a cedir voluntàriament els terrenys s'hauria d'aplicar la Llei d'expropiació a tots? Com queden els convenis signats pel Govern amb els propietaris, en tal supòsit?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Lluís Montanya, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Lluís Montanya:

Gràcies, Sr. Síndic.

En referència a la primera pregunta, de vell antuvi cal indicar que el projecte d'una desviació per la vila d'Encamp és una antiga aspiració de les autoritats nacionals i parroquials i ha estat recollida també pel nostre Govern. En data 30 d'octubre de 1985 el Govern adjudicà la redacció d'un projecte anomenat desviació d'Encamp. En una primera fase es van estudiar diferents alternatives, per l'obac i pel solà, alternatives que foren trameses al Comú d'Encamp per analitzar la seva viabilitat.

Amb data 27 de maig de 1991, el Comú d'Encamp va enviar una carta al Govern informant-lo del resultat de les gestions efectuades prop dels propietaris afectats i tot adjuntant una proposta variant del traçat per l'obac.

Una de les condicions per poder disposar dels terrenys era que l'amplada de la desviació havia de ser de 13 m (9 de calçada + 2 m de voravia per banda).

El Govern en la seva sessió del 27 de juny de 1991 va examinar la carta del comú i va acordar acceptar el traçat i l'amplada proposades sempre que es lliuressin els convenis de cessió gratuïta de tots els terrenys afectats per les obres, acord comunicat pel Govern al comú per carta del 9 de juliol de 1991.

Amb aquestes premisses el Comú d'Encamp va començar la tramitació dels convenis amb els propietaris afectats, convenis que foren lliurats al Govern el 16 de juliol de 1993.

Seguint els criteris establerts el Govern, en data 28 de setembre de 1994, va acordar adjudicar la redacció del projecte de desviació d'Encamp a partir del traçat lliurat pel comú. En el curs de la redacció de l'avantprojecte de traçat s'observà que amb la planta de traçat del Comú el pendent longitudinal era excessiu i s'havia de procedir a la modificació del traçat per reduir-lo fins a un màxim del 8% de pendent. El projecte es redactarà com en tots els casos de vials incloent-hi tota la infraestructura de serveis -aigua potable, desguassos d'aigües pluvials i residuals, canalitzacions per instal·lar-hi posteriorment les xarxes elèctriques i telefòniques, etc. També recollirà la reposició de les servituds afectades, reposició de camins existents, tancament de les finques.

Estudiat el traçat amb aquest pendent màxim es va contactar novament els propietaris afectats perquè signessin el conveni amb les noves ocupacions, signatures que en gran part van tenir lloc el prop passat 30 de març de 1995.

Quant a la segona pregunta, al ser negativa és:

Serà la Desviació d'Encamp una carretera general i, més concretament, part de la carretera general núm. 2?

L'any 1969 el Consell General en una primera classificació de les vies nacionals aprovà l'Ordinació núm. 2 del 4 de juliol, en què establia dos amplituds diferents per a les anomenades carreteres generals o secundàries més importants:

Les de classe A: definides per l'Ordinació núm. 5 del 1961, és a dir, amb una amplada de 13 m (9 m de calçada + 2 m de voravia per banda)

Les de classe C: amb una amplada de 20 m

També es van preveure en la mateixa ordinació les desviacions urbanes, que es van designar com a vies de classe B sense establir cap ample per a aquesta tipologia de vies. L'amplada, per tant, per a les vies de comunicació catalogades com a desviacions urbanes,

l'ha de concretar el projecte tècnic corresponent basant-se en consideracions de capacitat, trànsit, geotècniques, medi-ambientals, socioeconòmiques, etc. Per al desviament en qüestió s'ha comentat en l'apartat anterior el procediment seguit per arribar a una solució tècnica acceptable tant en traçat en planta com en perfil longitudinal i secció transversal. La construcció dels desviaments són fins avui competència del Govern. El Pla de carreteres en curs de redacció que serà acompanyat d'un Projecte de llei de carreteres, que en el seu moment serà lliurat a aquesta Assemblea, concretarà els diversos nivells de vies de comunicació i la institució responsable de la seva execució i manteniment, partint de la legislació existent derivada de l'aprovació de la Constitució. A títol de referència cal indicar que els desviaments urbans més recents executats pel Govern es projectaren i construïren amb un ample de 13 m igual al previst per a Encamp, com són: els desviaments d'Escaldes i Ordino.

La tercera pregunta:

Creu el Govern que l'obertura del procés de negociacions amb els propietaris, tal com hauria fet abans del 1993, és compatible amb els principis generals proclamats per la Constitució i amb la legalitat vigent?

En particular: El procediment seguit garanteix que el tractat de la carretera sigui el més racional, des del punt de vista tècnic?

El Govern en la seva sessió del 14 de setembre de 1994, acordà entre altres aspectes prosseguir les negociacions directes amb diversos propietaris amb qui el Govern havia contret algun tipus de compromís per a l'execució d'obres d'infraestructura pública, abans de l'aprovació el setembre de 1993, de la Llei d'expropiació. També s'aprovà, fins i tot, la relació de propietaris i projectes d'obres que afectava aquest acord, a l'entendre's que la Llei d'expropiació esmentada no havia d'aplicar-se amb caire retroactiu per als afers en què s'havien iniciat negociacions amb anterioritat. En aquest supòsit es trobava la desviació d'Encamp.

Tant per a l'estudi del traçat de la desviació d'Encamp com per a qualsevol via de comunicació, abans d'arribar al projecte constructiu es fan una sèrie d'estudis previs i avantprojectes: estudis geològics i geotècnics, estudis de trànsit i de prospecció de la demanda, consideracions topogràfiques i urbanístiques, estudis medi-ambientals i socio-econòmics, etc., per a les diverses alternatives de traçat i fruit de l'anàlisi d'aquests components s'elegeix la solució més adient.

La quarta pregunta:

Té el Govern una idea aproximada del que hauria de pagar als propietaris, en concepte d'indemnització, si

apliqués la Llei d'expropiació? I del que cobraria dels propietaris afectats a títol de plusvàlues?

Com he indicat anteriorment el Govern ha seguit el sistema de mutu acord amb els propietaris afectats pel desviament d'Encamp donant curs a l'acord de Govern del 14 de setembre de 1994. Per tant, no s'ha valorat ni de forma aproximada el que hauria suposat en concepte d'indemnització i plusvàlues, a criteri de l'Administració, l'aplicació de la sistemàtica contemplada en la Llei d'expropiació. Per altra part, el cost definitiu d'un procediment d'expropiació no es coneix fins que la Comissió d'Expropiació ha fixat els preus d'ocupació dels immobles i de les plusvàlues, o bé fins que els tribunals ordinaris hagin resolt els eventuais recursos presentats per les parts afectades.

La cinquena pregunta:

Creu el Govern que està legitimat per renunciar a percebre una sola pesseta per a l'erari públic?

En cas afirmatiu: En quina norma la fonamenta? En quina finalitat d'interès públic la motiva?

El Govern aplicant els criteris d'ocupació de terrenys esmentats anteriorment no ha renunciat a percebre cap pesseta per a l'erari públic; únicament ha aplicat el sistema d'ocupació de terrenys emprat abans de l'aprovació de l'actual Llei d'expropiació.

L'article 1 defineix com a expropiació forçosa "qualsevol forma de privació singular de la propietat o altres drets patrimonials, acordada imperativament". Amb aquest sentit, s'entén que no necessàriament l'expropiació sigui l'únic procediment per disposar d'un bé immoble per raó d'interès públic, i que existeix la possibilitat també d'acudir al procediment de mutu acord.

La sisena pregunta:

Creu possible el Govern que, en un mateix projecte, s'apliqui la Llei d'expropiació a uns propietaris i no s'apliqui a altres? No és més cert que, en el cas que un sol dels propietaris es negui a cedir voluntàriament els terrenys s'hauria d'aplicar la Llei d'expropiació a tots? Com queden els convenis signats pel Govern amb els propietaris, en tal supòsit?

El Govern entén, tal com s'ha exposat, per al cas que ens ocupa de la desviació d'Encamp, que el procediment seguit de negociació directa s'ajusta a la legalitat vigent al moment d'iniciar-se els contactes amb els propietaris afectats per l'obra. És clar que si hi ha algun propietari que no vulgui signar un conveni en la mateixa línia que la resta de propietaris signants i pretingui condicions més avantatjoses, el Govern acudirà a l'aplicació del procediment d'expropiació contemplat en la Llei vigent en els seus títols II i V. Per altra part,

la Llei en els seus articles 21 i 24 també preveu una vegada declarat l'interès públic i la necessitat d'ocupació dels terrenys, una fase de transacció amistosa entre les parts. Per als expedients que no s'assoleixi acord entre l'expropiant i l'expropiat el jutge ordena immediatament la determinació de la indemnització i plusvàlues per via d'autoritat i es constitueix a aquest efecte la Comissió d'Expropiació.

Els convenis signats entre l'expropiant i l'expropiat per via de transacció amistosa no es veuen alterats pels resultats derivats del que dictamini la Comissió d'Expropiació per als expedients en què no s'hagi assolit el mutu acord.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, si ho he entès bé, Sr. Montanya, la qualificació que es fa d'aquest traçat seria de desviació, és un vial de classe B i no queda definit quina amplada ha de fer.

Bé, en fi, veig que hi ha tot un suport legal en referència al què vostè està afirmant i així li reconec. Ara bé ens queda la impressió -i potser vostès estan recollint aquí o reprenen una negociació que com molt bé ha dit ja estava iniciada amb anterioritat- que continuarem fent amb aquesta desviació el que s'ha anat fent amb tantes i tantes carreteres per tot el país, és a dir, hi ha un problema important de trànsit, s'està parlant sovint de la necessitat que hi hagi un Pla viari i, quan tenim l'ocasió de fer una nova via que, possiblement, hauria descongestionat de forma important el trànsit en la travessia d'Encamp, doncs, resulta que tornem a fer una carretera que tindrà una amplada que possiblement sigui insuficient.

En fi, nosaltres plantejàvem la pregunta amb aquesta alternativa, és a dir, si aquesta carretera és una carretera general correspon, aleshores, al Govern de finançar-la, però ha de tenir una amplada superior, sí no ho és, aleshores no correspon al Govern de finançar-la.

Bé, finalment pel que fa al Pla viari jo entenc que potser tenim una llei que és la Llei d'expropiació. Nosaltres entenem que per expropiació no s'ha d'entendre, doncs, expropiació ni cap cosa per l'estil, però possiblement no només ens cal millorar les comunicacions amb l'exterior sinó que ens cal també millorar les comunicacions internes d'Andorra -a vegades es parla de

diferents túnels per connectar-nos amb l'exterior- possiblement calgui també i paral·lelament resoldre, per la via que sigui, possiblement per la via d'expropiació- algunes de les vies principals del país.

Bé, això és tot per part meva.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Lluís Montanya.

El M.I. Sr. Lluís Montanya:

Gràcies, Sr. Síndic.

El cas de la desviació d'Encamp no vol pas dir que la desviació que es faci a tretze metres condicioni el trànsit rodat per a la parròquia d'Encamp. A dins del Pla viari a la parròquia d'Encamp -quan heu fet l'enunciat del vostre primer punt- es parlava que s'havia fet ja uns estudis per l'obac i pel solà. Això vol dir que la carretera del solà és una carretera en projecte i que pot complementar la carretera de l'obac, i si hem de ser una mica respectuosos amb el medi ambient, és millor, si podem, destinar dues carreteres de tretze metres una per l'obac i una pel solà que no fer-ne una de vint metres per un sol costat amb el que suposa l'impacte ambiental en una situació geològica i geotècnica com és els terrenys de l'obac d'Encamp.

Hi ha un Pla de carreteres, el Govern voldrà continuar el Pla de carreteres que està ara en estudi i jo crec -no voldria avançar-me- que la Llei d'expropiació -em sembla- el Govern té la idea de fer-la efectiva dins d'un temps immediat.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna altra intervenció per part d'algun Conseller? No?...

Passem, doncs, a la pregunta presentada pel Sr. Jaume Bartumeu referent a la Comissió Superior de Finances.

Sr. Jordi Cinca? Sí?...

Doncs, passo la paraula al Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Llegeixo el redactat de la pregunta i a l'acabar completaré la seva motivació amb una breu intervenció.

"En la sessió del Consell General del passat dijous 15 de juny, el nostre grup parlamentari va fer referència a l'al·lusió que figurava en la pàgina 16 de l'informe

sobre l'orientació política del Govern llegit el dia abans pel Cap de Govern davant el Consell General, relativa a la constitució de la Comissió Superior de Finances.

Concretament, el nostre grup parlamentari va posar en evidència la necessitat que s'estableixi un rígid reglament d'incompatibilitats dels membres de la Comissió Superior de Finances per impedir que es donin situacions d'ambigüitat i contradiccions entre els interessos generals i els d'entitats bancàries o sectors financers particulars.

El Govern no va fer cap referència, en la seva rèplica en aquell debat, a les nostres manifestacions relatives a l'existència d'una inadmissible situació d'algun dels membres de la Comissió Superior de Finances que manté lligams evidents amb una entitat financera.

En aquestes circumstàncies, i d'acord amb l'article 129 del Reglament del Consell General, es formula la següent pregunta al Govern:

Primer: Li consta al Govern que el Sr. Enric Mas hagi presentat la seva dimissió i en quina data, en ésser nomenat membre de la Comissió Superior de Finances, dels diferents càrrecs que tenia en una entitat bancària espanyola que té participació en societats bancàries andorranes?

- En cas negatiu: No creu el Govern que hauria de sol·licitar i obtenir immediatament evidència documental que aquestes dimissions s'han fet efectives?

Segon: Ha preparat el Govern, o encomanat la preparació, d'un Reglament que reguli les incompatibilitats dels membres de la Comissió Superior de Finances?

- En cas negatiu: No creu el Govern que cal fer aquesta reglamentació per evitar malentesos?

Tercer: Quina és la retribució anyal, mensual, o dieta o en qualsevulla altra forma dels membres de la Comissió Superior de Finances?

Voldria completar, doncs, com deia la motivació d'aquestes preguntes fent una clarificació que em sembla important ja que en el redactat de les nostres preguntes esmentem una persona en concret, el Sr. Enric Mas, per dir que en cap cas amb aquestes preguntes pretenem posar en dubte ni el seu honor ni la seu professionalisme com a tècnic especialista en el seu sector. Tot al contrari, el que pretenem és defensar la imatge d'un organisme cabdal dins de l'estructura que avui en dia encara estem acabant de completar del sector financer andorrà. I ho volem fer defensant la imatge, justament, dels mateixos membres d'aquesta Comissió i defensant la imatge del que ha de ser la futura plaça financera andorrana.

Creiem que seria bo, i per això fem esment a aquesta reglamentació per no donar en cap cas arguments -aquells que han de ser controlats per la pròpia Comissió Superior de Finances- que poguéssim intuir o insinuar que les decisions de la comissió estan condicionades pels interessos de la pròpia competència dins del sector financer. És en aquest esperit que fem les preguntes i no en cap altre.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula a la Sra. Ministra de Finances.

La M.I. Sra. Susagna Arasaniz:

Gràcies, Sr. Síndic.

Quan l'anterior Cap de Govern, el Sr. Oscar Ribas, va plantejar la candidatura del Sr. Enric Mas com a vocal de la Comissió Superior de Finances, el primer que es va plantejar va ser el tema de les incompatibilitats. En el transcurs de les converses que van mantenir va quedar molt clar que:

En primer lloc, el Sr. Enric Mas ja s'havia jubilat de l'entitat en qüestió (BBV) i no tenia cap funció executiva o participació en cap organisme de govern del Banc Bilbao Vizcaya.

Tenia, en representació d'aquest banc, presència no executiva en consell a Banca Catalana, Uniban (Marroc) i BVBank (Jersey) la qual cosa es va entendre, en aquelles converses, que no plantejava problemes d'incompatibilitat amb la funció proposada en la Comissió Superior de Finances.

Mantenia, des de feia 25 anys, presència no executiva en el Consell d'Administració de Banc Internacional-Banca Mora, la qual cosa sí que presentava problemes clars d'incompatibilitat.

Li podia interessar el lloc de vocal de la Comissió Superior de Finances sempre que s'entengués que la sola incompatibilitat existent era la de vocal del Consell d'Administració de Banc Internacional-Banca Mora.

Els aspectes econòmics, que segons va indicar el Sr. Oscar Ribas encara no estaven definits, no constituïrien cap obstacle, ja que l'interès del Sr. Enric Mas -tal com ell mateix li va manifestar al Sr. Oscar Ribas- era el repte professional de contribuir a configurar el marc regulador d'un sistema financer del qual tenia una experiència de 25 anys.

Un cop tots aquests punts plantejats i acceptats per l'anterior Cap de Govern, en la sessió de Govern de data 23 de novembre de 1994, s'acordà nomenar com a vocals de la Comissió Superior de Finances i com a

representants del Govern el Sr. Enric Mas i el Sr. George Dumas.

El Sr. Enric Mas, en el primer Consell d'Administració de Banca Internacional-Banca Mora que va tenir lloc després del seu nomenament com a vocal, el dia 17 de desembre de 1995, va presentar la seva dimissió.

En el mes de febrer de 1995 el Director de l'INAF va posar el Govern al corrent de la situació professional de cadascun dels membres que componien la Comissió Superior de Finances. Posteriorment, es va mantenir una conversa amb el Sr. Enric Mas i amb el Sr. George Dumas, per tal de conèixer quins havien estat els termes exactes dels respectius nomenaments com a vocals de la Comissió Superior de Finances -dels quals anteriorment han estat exposats els del Sr. Enric Mas.

El Govern va considerar convenient, després d'haver analitzat tots els elements, de mantenir la composició de la Comissió Superior de Finances tal com havia estat configurada per l'anterior Govern, sense posar en dubte l'ètica professional de cap d'ells, que per altra banda entenem que això no és el que s'està plantejant amb la pregunta -tal com acabeu de dir.

Quant a la segona pregunta, més que un reglament, creiem des del Govern que el que s'hauria d'elaborar és una Llei d'incompatibilitats, que no solament afecti la Comissió Superior de Finances.

En relació amb la retribució dels membres de la Comissió Superior de Finances, aquesta es porta a terme mitjançant una dieta de 75.000 pessetes per reunió, pels dos vocals nomenats pel Govern, la qual serà revisada en principi a la baixa negociada amb ells, i presentada una nova proposta en el Projecte de pressupost de 1996.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, només esmentar que, evidentment, quan nosaltres fèiem la pregunta érem conscients que va ser nomenat per l'anterior Govern.

Li agraïm totes les explicacions que ens ha donat en referència a les decisions que va prendre l'anterior Govern. En tot cas, el que li demanàvem és si vostè tenia evidències manifestes que aquest senyor ja no estava vinculat a cap entitat bancària. Només dir-li que

caldrà concretar aquesta dada ja que intueixo que molts dels bancs -que vostè ha esmentat i en què el Sr. Enric Mas participa- són del grup BBV, aleshores, la vinculació és evident malgrat no formi part directament del BBV. Però, en tot cas, insisteixo amb el tema de la reglamentació en benefici de la pròpia classe financera andorrana de futur.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Susagna Arasanz, vol contestar? Sí?...

Sra. Susagna Arasanz, teniu la paraula.

La M.I. Sra. Susagna Arasanz:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només dir que després dels tres mesos de funcionament de la Comissió Superior de Finances i amb el desenvolupament de tot el marc legislatiu que caldrà fer, caldrà plantejar quin és el paper de la Comissió Superior de Finances i de l'INAF dins d'aquest desenvolupament.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna pregunta d'algun altre Conseller?

Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí voldria demanar a la Sra. Ministra de Finances què vol dir replantejar el paper de la Comissió Superior de Finances. Si vol dir que s'ha d'eliminar la Comissió Superior de Finances?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Susagna Arasanz.

La M.I. Sra. Susagna Arasanz:

Gràcies, Sr. Síndic.

No, no s'ha d'eliminar, possiblement no s'hagi d'eliminar però sí redefinir-ho en el marc del que ha de ser l'INAF i en el marc del que ha de ser la Comissió Superior de Finances. És a dir, plantejar-nos realment

quin ha de ser el paper de la Comissió Superior de Finances ja que avui dia, de tots els que té definits, hem vist que no se'n pot dur cap a la pràctica sense una legislació molt clara, i l'INAF queda una mica separat del que també hauria de fer en principi. Aleshores, cal redefinir el seu paper sense que necessàriament hagi de desaparèixer, però sí replantejar el paper d'aquesta Comissió -possiblement.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna pregunta més? No?...

Passem, doncs, a la segona pregunta formulada per Nova Democràcia amb relació als passaports diplomàtics.

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, llegirem també la pregunta. La pregunta diu així:

"En la sessió del Consell General del passat dijous 15 de juny, el nostre grup parlamentari va fer referència a l'al·lusió que figurava en la pàgina 39 de l'informe sobre orientació política del Govern llegit el dia abans pel Cap de Govern davant el Consell General, relativa a l'elaboració d'un Reglament per a l'atribució dels passaports diplomàtics.

En la nostra rèplica vam recordar al Cap de Govern que els reglaments acostumen a desenvolupar lleis que els precedeixen i els limiten i assenyalen l'àmbit concret a tractar. I vam dir que estàvem convençuts que el Govern sol·licitaria la necessària habilitació legislativa abans de començar a plantejar el reglament i a lliurar passaports diplomàtics.

El Cap de Govern no va respondre a aquesta qüestió el dia 15 de juny i, posteriorment, diverses informacions coincideixen a assenyalar que els passaports diplomàtics ja es distribueixen per part del Govern sense cap regulació prèvia.

I és per això que preguntem:

Primer: Quina norma legal empara el lliurament de passaports diplomàtics per part del Govern?

Segon: Quants passaports diplomàtics s'han lliurat?

Tercer: Qui són els titulars d'aquests passaports?

En definitiva es tracta d'adonar-se que si són veritat les informacions que han arribat a la nostra disposició no s'adequa el discurs d'orientació i les manifestacions del

Sr. Cap de Govern que s'estava preparant una regulació amb el necessari suport legislatiu; aquí, també, potser haurem d'aclarir -perquè no hi hagi tampoc malentesos ja que sembla que ens moguem en un marc de malentesos- que en cap moment es pretén dir -perquè efectivament no es diu- que no s'hagin de lliurar passaports diplomàtics, del que es tracta és de saber en quines condicions es fa i en base a quin text normatiu.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Primerament, vull precisar una qüestió que és una mica l'origen -diguem- d'aquesta pregunta que vostè em formula. És a dir, quan vaig dir en el meu discurs que es tractava d'un reglament havia de dir d'una reglamentació -es tracta d'un error tipogràfic o de transcripció, ja que es va transcriure un text molt llarg. En realitat, no es tractava d'un reglament ja que no podia ser d'altra manera que -com molt bé diu vostè, Sr. Bartumeu- emanat d'una llei.

Es tracta d'un projecte de decret que el Govern està preparant. Aquest projecte, és cert que no ha sortit al BOPA, per tant, no hi ha una norma legal que empari el lliurament de passaports diplomàtics. Ara bé, quant al lliurament de passaports diplomàtics, nosaltres, quan vam arribar al Govern hi havia un model fet de passaport que estava a punt de ser posat en funcionament, que era el passaport normal, el de tots els andorrans, i aquest model -que és un gran encert haver-lo fet així- el vam posar en funcionament quan el vam rebre, ja que estava encomanat des de feia temps. El disseny d'aquest passaport és molt més pràctic, evita el trencament de passaports a l'oficina, i és europeu -per dir-ho així- és a dir, estandaritzat i homogeneïtzat. Llavors, també hi havia el model de passaport diplomàtic perquè la previsió era de fer-los -com és evident i com és necessari- ja que per als viatges oficials es veu que realment reclamen el passaport diplomàtic.

El Cap de Govern té facultat per donar els passaports diplomàtics -almenys, jo ho entenc així- encara que no hi hagi una norma legal -que estem fent- una norma pròpia, un decret del Govern. Aquest decret el que passa és que no l'hem publicat per la senzilla raó que, evidentment, és una qüestió de prioritats. Hi ha hagut prioritats durant aquest semestre del nostre Govern

molt més importants que aquesta, i la meva intenció, i la decisió del Govern era parlar-ne amb els caps de grups parlamentaris o amb la Comissió Legislativa de Relacions Exteriors per veure de quina manera s'havia d'atribuir els passaports, perquè hi ha diferents versions en els països veïns, és a dir, hi ha dret comparat molt diferent tant a França com a Espanya. A França es regula per un RT de l'any 1945, des de llavors no l'han tocat. A Espanya és un reial decret.

Llavors, respecte a les persones a les quals s'atribueix, hi ha disparitat de criteris. Al nostre país, a més a més d'una disparitat de criteris, és diferent. Andorra té una estructura institucional no equiparable del tot amb els altres països pel que fa a la Sindicatura, al Parlament mateix, etc.

Per tant, la meva intenció és parlar-ne amb el Consell General a través de la comissió, encara que sigui informalment, ja que entrem en període de vacances legislatives i així poder emetre aquest decret al més aviat possible.

De passaports diplomàtics se n'han expedit, doncs, tants com nou, els titulars són: el Cap de Govern, la meva esposa, el meu fill; el Sr. Manel Mas; el Sr. Joan Tomàs Roca, la seva esposa; la Sra. Carme Sala; el Sr. Pere Canturri i el Sr. Casimir Arajol -Cap de Protocol del Govern.

El fet de donar-lo a les famílies és una cosa habitual en d'altres països perquè al viatjar en condició de diplomàtic, doncs, es va als llocs d'autoritats -coses que per a mi són tan estrangeres com, segurament, per a tots vostès, però és així. Per tant, es veu que és una pràctica universal aquesta. Llavors, hem fet aquests passaports que s'han fet servir encara poc i haurem de continuar-ne fent en la mesura que s'utilitzin.

També, he de dir que els passaports diplomàtics els guardem a la Casa de la Vall, és a dir, els tenim dipositats allà i els fem servir... perdó -tinc encara antigues ancestrals maneres de parlar, Casa de la Vall abans era el mateix que Govern- els guardem al Govern i així ho seguirem fent.

El que m'interessarà, naturalment, és fer molt aviat aquest projecte de decret que està bastant elaborat i només falta consensuar-lo amb el Parlament. Per tant, reconec que norma legal no n'hi ha. Jo considero que el Cap de Govern pot atribuir els passaports per ell sol, això és opinable, aquesta és la meva opinió.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, molt breument, bé li agraeixo la informació que ens ha donat.

Quant a l'esperit amb què he precisat què fèiem la pregunta, no farem aquí una polèmica, diu vostè que parlarà amb els grups parlamentaris, ja en parlarem.

No acabo de compartir l'opinió de vostè ja que em sembla bé que hi havia una urgència, hi havia determinades activitats internacionals i que s'han lliurat els passaports, però no és això el que el nostre grup critica.

La referència a la legislació comparada la reté de l'any 1945 del Ministre d'Afers Estrangers de França. Bé, sabem que l'any 1945 França sortia d'una segona guerra mundial i encara no tenien la Constitució enllestida, per tant, no és una referència que em valgui.

El Real Decreto Ley sabem que amb el sistema constitucional espanyol, doncs, té una força molt superior a una decisió del Govern i a un reglament. Però, en tot cas, jo crec que, bé, aquest és un tema que si es regula com s'ha de regular no caldrà que la polèmica vagi més lluny de la resposta que -com ja he dit i amb això acabo- havíem sol·licitat en un altre marc de discussió parlamentària i no aquí.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna intervenció més?

Sr. Josep Anton Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només, purament per curiositat, quina caducitat tenen aquests passaports?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, Sr. Ribes la caducitat està prevista de manera diferent, és a dir, en el cas dels passaports que hem donat aquests són tots iguals, tenen la mateixa funció -diguéssim. També, hi ha passaports diplomàtics que es

poden donar a funcionaris amb exercici de determinades funcions, en d'altres casos, es poden fer per a viatges fins i tot -i així es fa en alguns països segons ens han informat. En el cas dels passaports que hem donat fins ara que són tots de funció diplomàtica, en principi s'han donat per dos anys, i això és el que contempla el decret, no els hem donat per dos anys i mig, dos anys, no més.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna intervenció més? No?...

Passem a la següent pregunta formulada pel Sr. Jordi Cinca Mateos i que fa referència al nomenament del Director de Sanitat per part del Govern.

Sr. Jordi Cinca, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

La pregunta diu així:

"En la sessió del Consell General del passat dimecres 14 de juny, en l'informe sobre l'orientació política del Govern que va llegir el Cap de Govern davant el Consell General, en la pàgina 25 hi figura que el "Director de Salut del Ministeri començarà a exercir les seves funcions el proper 30 de juny".

En la nostra rèplica vam manifestar al Cap de Govern que esperàvem que un dia d'aquests trobaria el moment de nomenar directors als ministeris.

El Cap de Govern no va respondre a aquesta qüestió el dia 15 de juny i, posteriorment, a través de la premsa ens assabentem -com ja ens té acostumats aquest Govern- que el Govern va aprovar durant el Consell de Ministres celebrat el dimecres 21 de juny, el nomenament del nou Director de Sanitat. El càrrec recau en el fins ara gerent de l'Hospital d'Igualada, Sr. Lluís Triquell.

Atesos aquests antecedents, es formula la següent pregunta al Govern:

A) És cert que el Govern ha acordat nomenar Director del Departament de Sanitat el Sr. Lluís Triquell, fins ara gerent de l'Hospital d'Igualada?

B) En el supòsit que sigui cert, d'acord amb la Llei d'organització de l'Administració general, els directors de departament són alts càrrecs de l'Administració general. Per tant, s'ha d'entendre com a càrrecs polítics que són nomenats i revocats pel Govern i el seu mandat acaba quan expiri el de la persona a proposta

del qual han estat nomenats. En conseqüència, creu el Govern que és procedent nomenar un alt càrrec de l'Administració general sense que sigui de nacionalitat andorrana?

C) En el supòsit que es consideri nomenat per una qüestió purament administrativa i amb caràcter contractual. Quins criteris de selecció s'han seguit per procedir a aquesta contractació? S'ha utilitzat el sistema de contractació mitjançant edicte públic? No hi ha cap persona andorrana capaç per ocupar aquesta plaça?

D) Quan pensa el Govern nomenar els directors dels diferents departaments de l'Administració?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

És cert que el Govern ha nomenat el Sr. Lluís Triquell Director de Sanitat. Considero que el Director de Sanitat és un càrrec de l'Administració general, com diu la Llei de l'Administració general -aquesta en alguns aspectes és bastant coixa, és a dir, necessita reformes importants i s'està treballant en aquestes reformes- però, no és un càrrec polític; no s'ha d'entendre com a tal perquè, per exemple, considero que té més rellevància de càrrec polític, fins i tot, el Director del Centre Hospitalari que no el Director de Sanitat, en aquest cas, perquè la seva responsabilitat acaba allà on comença la del Ministre de Sanitat. És a dir, el Ministre de Sanitat és el que està per sobre del Director de Sanitat en tot cas, cosa que no és el mateix en el cas del Director de l'Hospital, ja que la seva intervenció prop de la sanitat és molt més directa.

Per tant, la persona nomenada ha estat nomenada contractualment. El criteri de selecció: naturalment, no es va fer edicte, però sí que he de dir que hauria preferit poder tenir una persona de nacionalitat andorrana. Vaig demanar a un seguit de quatre persones altament qualificades, andorrans i andorranes, d'ocupar aquest càrrec -a alguna d'elles els havia demanat de ser Ministre de Sanitat, que és la prioritat que tenia molt abans de trobar un Director de Sanitat- doncs, les quatre persones contactades no han pogut acceptar per les raons que siguin i, per tant, era urgent trobar una solució. Aquesta solució crec que és la més adequada per a l'estructura actual de la sanitat i per a les necessitats que tenim de continuar la reforma de la sanitat començada sobretot l'any passat.

Pel que fa als directors dels diferents departaments de l'Administració aquests estan en funcions, com és habitual quan hi ha un canvi de Govern. Els directors seran nomenats -no necessàriament tots a l'hora- per als càrrecs que els correspongui. En aquest sentit, voldria precisar que ja hem rebut el primer informe dels assessors, prestats en funció de servei, per l'Administració francesa, que és altament interessant i que serà també comentat en el si de la Comissió corresponent. D'aquest informe es desprèn tota una sèrie de interessants mesures, proposades des de la més estricta imparcialitat tècnica, com és natural, i de la més gran competència tècnica que tenen aquells dos assessors que ja van venir en l'anterior Govern. A partir d'aquí hi ha una feina de reestructuració de la funció pública que comença per modificar la Llei de la funció pública -en què s'està treballant des del nostre Govern bastant intensament.

A partir d'aquí és evident que hi ha unes necessitats urgents en sanitat i aquestes són prou conegudes, entre elles, la més urgent seria trobar un Ministre, hi estic treballant, com és natural. Però, de moment, crec que aquesta persona té la qualificació necessària per escometre les reformes que cal dur a terme en l'àmbit de la sanitat i estic segur que serà la persona adequada -així ho espero, almenys.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només manifestar que en aquest cas no acabem de compartir l'apreciació de càrrec administratiu. Creiem que té un alt contingut polític el càrrec de Director de Sanitat, no només el de Sanitat, sinó qualsevol director de departament, i una mica ho basaria en allò que diu l'article 13 d'aquesta llei -que vostè qualifica de coixa, i que, en tot cas, pot ser canviada, evidentment- on s'enumerem algunes de les competències dels directors, com són: elaborar els projectes dels plans d'actuació, programes i necessitats del departament, proposar normes reglamentàries i reformes necessàries per al bon funcionament del departament, exercir per delegació del Conseller respecte el poder jeràrquic sobre els funcionaris del departament, subministrar assessorament i dades estadístiques, etc.

En tot cas, està clar que té un alt contingut polític, però en el cas que vostè mantingui que és un càrrec admi-

nistratiu, el que correspon preguntar és la durada d'aquest contracte, perquè si és un càrrec administratiu no entrat per edicte convindria, almenys, saber que la durada d'aquest contracte ha estat absolutament lligada a la seva presència en el Govern, és a dir, com a Cap de Govern, perquè si no, una vegada més, estariem hipotecant la gestió de futurs executius i, en aquest cas, l'estariem hipotecant amb el que jo -insisteixo- considero un càrrec polític i, a més a més, ho faríem sense base legal sòlida al no disposar del suport d'un edicte públic i no haver tret la plaça per concurs.

Pel que fa a l'última pregunta que vostè també em contestava, certament, tots esperem amb impaciència el resultat d'aquest informe que va encomanar el Govern del Sr. Ribas i, a més a més, així ho vam manifestar en el nostre discurs el dia del seu discurs d'orientació política, i ho vam fer en diferents termes. Alguns d'aquests termes eren que si cal esperar aquest informe per nomenar els directors també caldria esperar aquest informe per acabar de reestructurar tot el tema de l'Administració, i també caldria esperar aquest informe per dur a terme les promocions dins de l'Administració, per exemple, perquè tot això va lligat i ha de ser una mesura que estigui basada en alguna cosa. Estic segur que el resultat d'aquest informe que s'està elaborant per part de l'Administració francesa serà molt interessant i permetrà prendre aquestes mesures tant en l'ordre de promocions, tant en l'ordre d'organització dins de l'Administració com a nivell de nomenament de directors, però, en tot cas, el que no val és que l'informe serveixi per a algunes coses i no serveixi per a altres.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, breument, per dir que és impossible lligar un càrrec de responsabilitat tècnica com el d'aquesta persona amb la durada política d'un càrrec com el meu que està sotmès a qualsevol eventualitat política. Per tant, aquesta persona té un contracte, que no està firmat, però que està negociat per tres anys que és el que aquesta persona -com a tècnic que no viu a Andorra i que hi viurà ara- demanava per poder-se desplaçar aquí amb tot el risc que això representa. Ara bé, la hipoteca aquesta, per a mi, no és una hipoteca en la mesura que aquesta persona sigui capaç de fer la seva feina, com serà. I, per altra part, les condicions econòmiques estan negociant-se encara, però, d'entrada, són

molt més favorables que les que s'estava fins ara assolint pel mateix càrrec i, per tant, em fa l'efecte que -si hi hagués un successor meu més aviat del previst o, en tot cas, d'aquí a dos anys i mig- no seria la hipoteca de la resta tan gran com algunes hipoteques que hem rebut nosaltres que s'han assumit perfectament i que no han estat dolentes tampoc per a la sanitat d'Andorra. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra pregunta?

Sr. Miquel Aleix.

El M.I. Sr. Subsíndic General:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, jo voldria demanar-li, Sr. Cap de Govern, perquè m'ha semblat sentir que havia nomenat aquest senyor com a Director de Sanitat, i bé, jo no he vist per enlloc el Decret on aparegués aquest nomenament i, fa un moment, amb els passaports diplomàtics vostè també ha dit que hi estan treballant i que estan elaborant el decret. Per al bon funcionament de les pròpies institucions, aleshores, li recomanaria que quan es faci un nomenament d'aquests, almenys, crec que valdria la pena que el primer que se n'assabentés fos el propi Consell General a través d'un decret, i no per pregunta interposada o per article de premsa.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sr. Subsíndic, el que passa -clarament- és que aquesta persona està actuant ja com a assessor, ha començat a treballar per posar-se al corrent del seu treball. En el moment que s'hagi firmat el contracte publicarem, simultàniament, el Decret de nomenament públic. Per tant, evidentment, que això ha de sortir publicat en el BOPA a través d'un decret -com sempre és el cas.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra pregunta? No?...

Passem a la pregunta següent: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, llegirem aquesta darrera pregunta que formulem al Govern amb relació a la Llei del joc sobre bingos, casino, màquines i loteria andorrana.

Tornem a fer referència que, en la sessió del Consell General del dia 15 de juny de 1995, el nostre grup parlamentari va manifestar-se en relació amb una al·lusió que figurava en la pàgina 46 de l'Informe sobre l'orientació política del Govern llegit el dia abans pel Sr. Cap de Govern relativa a la Llei del joc sobre bingos, casino, màquines i loteria andorrana.

Concretament, el nostre grup parlamentari va posar en evidència l'actual manca de regulació del joc del bingo, casinos i màquines escurabutxaques que, com va dir molt bé el Sr. Cap de Govern, podia ser una font de conflictes i d'inseguretat jurídica. Però també vam voler posar de manifest la contradicció existent entre els estudis acurats d'impacte que anunciava el Sr. Cap de Govern i la seva concreta actuació de Govern que va consistir a autoritzar, tirant pel dret, el perllongament de l'activitat dels quintos-bingos molt més enllà de l'hivern sense base legal.

Com que aquell dia tampoc se'ns va fer cap referència, en la rèplica que va fer el Sr. Cap de Govern en aquell debat, a les nostres manifestacions avui, deixant clar, també, que no ens oposem a una subvenció de l'esport per aquesta via, però amb l'ànim de clarificar la participació de l'estat en la recaptació i no pas de consolidar situacions anormals; fem la pregunta següent:

És cert que el Govern, com a contrapartida d'haver autoritzat el joc del bingo-quinto durant uns mesos, recapta un percentatge dels ingressos que s'obtenen per aquest concepte?

- En cas afirmatiu: De quin percentatge es tracta? Quant ha recaptat el Govern el mes de maig? Quins mitjans de control té?

No creu el Govern que es tracta d'un impost directe que en tot cas hauria d'anar regulat per llei? Com pensa comptabilitzar-lo pressupostàriament?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Primerament, he de dir respecte a la primera pregunta que la resposta és que sí.

El Govern es va trobar en la mateixa situació en què s'han trobat anteriors Governos -que malgrat haver-hi la Constitució i, per tant, tenir tota la competència sobre el joc, aquest Parlament i el Govern per la part que li correspon reglamentar- que no s'havia fet res sobre el joc en cap tema i, en canvi, continuaven existint els tradicionals quintos que no eren quintos sinó que eren bingos com tots sabem. Pel fet de ser quintos, aparentment, l'única cosa que fan és que no criden la clientela turística sinó més aviat la clientela del país.

Aleshores, amb aquests quintos com ja s'havia fet anteriorment -després de la votació de la Constitució l'any 1994- es va anar més enllà de l'hivern, es van renovar les concessions fins al mes d'abril. És a dir, es feia tradicionalment el quinto, era l'activitat de l'hivern, de Nadal, però sempre s'arribava a Pasqua des dels últims anys, mitjançant prolongacions demanades per les entitats esportives concessionàries d'aquests quintos. Per tant, això era la situació amb què nosaltres ens vam trobar, una situació heretada. I, en fi, si l'any anterior també s'havia tirat pel dret, certament que sí, també nosaltres hem tirat pel dret. Aleshores se'ns va demanar -per part de les tres entitats esportives que són gestores o, almenys, titulars dels dos quintos- un perllongament fins a l'abril i, després, se'ns va demanar si podia ser també per més endavant perquè creien -i jo també ho comparteixo- que no era normal que aquest joc quedés limitat a un hivern quan ja no era el quinto tradicional en absolut perquè feia molt temps que havia deixat de ser-ho.

Per tant, per saber quina era la incidència del joc bingo real a Andorra era necessari comprovar els resultats d'una temporada sencera. En una primera fase vam decidir allargar el període de concessions -amb les mateixes competències que d'alguna manera pot tenir el Govern per haver-ho fet anteriorment- i crec que, de moment, era suficient fer-ho així, però, això sí, es va entrar en una fase de negociació per manca, evidentment, d'una legislació, que encara no tenim i que estem a punt de presentar -en el cas dels bingos com a mínim.

A partir d'aquí, es va entrar en una negociació amb les empreses esportives i els seus gestors; aquests van acceptar tota una sèrie de condicions per a la continuació de l'obertura fins al 31 de juliol -i, si em permeten, encara que no sigui objecte de la pregunta, crec que potser és bo que n'enumeri algunes. Aquestes condicions són les següents: un accés a la sala on hi haurà un servei d'admissió que omplirà una fitxa numerada

per cada persona; després de la fitxa hi haurà una tanda de visitant -això els ho donaré per escrit a tots vostès- així mateix, serà prohibida l'entrada als menors de divuit anys, encara que siguin emancipats, també a les persones que puguin ser declarades incapaces, les persones que es trobin en llibertat condicional, les persones que donin mostra de trobar-se en estat d'embraguesa, les persones que pateixen alguna malaltia mental, etc. És a dir, es tracta de les mesures habituals en totes les sales de joc.

Aleshores i, naturalment, pensant que això no podia ser una concessió gratuïta -per dir-ho així- vam demanar que els concessionaris paguessin una part dels ingressos. Aquesta part va quedar negociada i estipulada en un 8%.

El producte d'aquest 8% dels dos bingos des del mes de maig de 1995 -que ja està ingressat al capítol 739 Altres ingressos, amb un concepte nou que hem hagut d'obrir perquè entitats esportives que portin ingressos no n'hi ha en el pressupost i, en canvi, ara n'hi ha- és el següent: El període de l'1 de maig fins al 5 de juny de 1995 l'ingrés total van ser 15 milions de pessetes per a l'estat; la setmana del 6 al 12 de juny 3 milions; la setmana del 13 al 18 de juny uns altres 3 milions; la setmana del 19 de juny, un dels bingos 1 milió i mig, i l'altre encara ha de liquidar. La constatació és que se segueix una línia similar a l'hivern i, per tant, el total de recaptació serà de 23 milions. A més a més, s'hi hauria d'afegir 1 milió i mig de recaptació fins al 25 de juny. A partir d'aquí s'ha de dir també que si aquesta recaptació s'hagués fet el mes de novembre, per exemple -i condicionar l'obertura a novembre-desembre- s'haurien recaptat de l'ordre de 80 milions de pessetes per al Govern. Són xifres que poden sorprendre i a mi em van sorprendre realment, no necessàriament gratament però són les que són.

A partir d'aquí, doncs, la reglamentació haurà de contemplar això, no amb aquests paràmetres sinó amb els que es vulgui, amb els que siguin habituals i s'haurà -amb tota evidència- de remodelar o reconsiderar quina és la manera d'atribuir les concessions; llavors, concessions legals de bingo, en el cas actual, són unes concessions històriques per a unes entitats esportives que constitueixen -s'ha de dir- un possible greuge comparatiu envers totes les altres entitats esportives.

La nostra intenció seria que aquests diners -que estan en la caixa de l'estat i de què no es disposarà fins que el Parlament decideixi el que se'n farà- es poguessin destinar, prioritàriament, a subvencionar allò que faci falta, com poden ser algunes activitats esportives però, sobretot, destinar aquestes subvencions a activitats de tipus ajuda humanitària, és a dir, per exemple: les noves necessitats sorgides amb la Llei d'accessibilitat,

que poden tenir amb aquests diners recaptats una destinació ben noble.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

De fet, no és per rèplica, és per agrair la informació i per constatar que probablement tots ens hem d'adaptar al nou mecanisme constitucional. Però, del tema de què hem parlat abans i el que ara ens ocupa encara més, ens demostra que no hauríem de caure en aquella frase històrica, pronunciada en un Parlament, més enllà de les nostres fronteres, que deia: "hagan ustedes la ley i déjenme el reglamento" perquè, aleshores, resultarà que el Parlament quedarà buidat de contingut, i això més enllà de la polèmica política aniria contra el plantejament constitucional de règim parlamentari. Les preocupacions manifestades en les nostres preguntes -a part d'exercir la nostra funció de control parlamentari- intenten recordar que el Govern fa el que creu que ha de fer en unes condicions difícils, però què hauríem de saber situar-nos cadascú en el nostre lloc.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Molt breument. Estic totalment d'acord amb el que ha dit el Sr. Jaume Bartumeu. Lluny de nosaltres, la idea, fins i tot, de reglamentar àmpliament el joc, malgrat que tinguéssim una llei -que espero tenir quan la proposem i espero poder treure-la d'aquesta Cambra aprovada. No creiem que haguem de tenir, el Govern, unes àmplies facultats per reglamentar el joc. Per a nosaltres com que és un debat important de societat, l'ideal és que aquest debat es porti al Parlament i que d'aquest en surti el màxim de directrius possibles per tal que el Govern tingui unes línies molt marcades per reglamentar el joc. Naturalment, nosaltres proposarem aquestes línies de la manera que pensem que es pot fer, tant en el tema dels bingos, com en el tema d'altres jocs i, també, en el tema de jocs estrangers que avui dia

s'utilitzen a Andorra. Per tant, el nostre coneixement de la Constitució va fins a saber, sens dubte, que no farem el reglament fins que hi hagi una llei que ho permeti i, fins i tot, procurarem que aquests reglaments siguin ja molt encaminats per una Llei de bases bastant detallista en aquest cas.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra pregunta?

Sr. Jordi Torres.

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, Sr. Cap de Govern, a mi em sembla molt bé que vostè hagi donat via al bingo i que es pugui jugar al bingo, ja que hi ha una gran part de societat que ho reclama. Ara bé, a mi em sembla que aquí no s'ha fet el que s'havia de fer. El Consell General és el que ha de legislar. Vostès, com a Govern, no són qui per posar taxes. Jo penso que això havia de passar pel si d'aquesta Cambra, i no es pot oblidar això. D'aquesta manera si s'hagués continuat com s'ha continuat a fer els bingos fins al mes de juny o el mes de juliol, com s'ha fet, que s'hagués anat amb el mateix sistema que s'havia anat fins ara ho trobo molt bé, és el que havia fet l'anterior Govern -com vostè ha dit anteriorment- però, si no jo penso que no es pot fer d'aquesta manera; el Govern no té atribucions per a això, per a això hi ha un Consell General i és el Consell General qui legisla.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

El que no ha fet el Govern és posar una taxa. El Govern ha fet acceptar i ha permès que les entitats esportives poguessin continuar tenint els bingos oberts a canvi que paguessin unes contribucions d'aquest joc. Li pot dir com vulgui, però no és una taxa. Però el que passa és què si vostè creu que és preferible continuar tenint els bingos oberts sense que paguin res, allà vostè amb la seva idea, jo no la comparteixo gens. Jo preferia no haver de tancar els bingos perquè ho trobava absurd, ja que durant el període d'estiu no sabíem mai qui anava a jugar, que és el que ara podrem saber, a més

a més, de saber si continua havent una línia o no. Per això, crec que ha estat millor fer-ho d'aquesta manera i no que ens haguéssim d'accontentar deixant-los obrir però sense cobrar res -evidentment, n'assumeixo la responsabilitat. Repeteixo, llàstima que no s'hagués fet al mes de novembre o al mes d'octubre amb la qual cosa tindríem 80 milions mes d'ingressos i el bingo hauria existit igual.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Algun altre conseller vol intervenir...

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Per al·lusió, Sr. Síndic...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Torres...

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies, Sr. Síndic.

M'ha fet al·lusió i no és per polemitzar.

Tot això considero que ho contempla la llei. Una de les lleis en la qual s'havia treballat sobre el tema del bingo contemplava tots aquests buits que vostè ha dit aquí, només això i no vull polèmica, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna altra pregunta? No?...

S'aixeca la sessió.

(Són les 20h35)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: tel. 821234